SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 18, П'ЯТНИЦЯ, 2 ТРАВНЯ 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 18, FRIDAY, MAY 2, 2014 | $2.00

Посольство США в Україні засуджує тероризм у Донецьку

29 квітня до „Свободи" надійшла заява Посольства США в Україні, яку вміщено нижче.

Сполучені Штати обурені звірячим нападом 28 квітня на мирних демонстрантів за єдність країни у Донецьку, серед яких були жінки і діти. Це безглузде насильство нагадує про необхідність боротьби за людську гідність, яка є підвалиною політичної дискусії у сьогоднішній Україні.

Ми засуджуємо взяття сепаратистами у заручники як українців, так і міжнародних спостерігачів, декого з яких брутально побили. У сучасному демократичному суспільстві не повинно бути місця такому нелюдському поводженню. Це не що інше, як тероризм. Ми підтримуємо зусилля уряду України протистояти цій загрозі та захистити життя і безпеку своїх громадян.

Крім того, ми закликаємо усіх, хто має вплив на ці озброєні угруповання, включаючи Російську Федерацію, вжити заходів для негайного припинення усіх насильницьких дій і звільнення усіх заручників.

Це підтверджує, наскільки важливі вибори 25 травня для майбутнього країни. У цій справі українських народ матиме повну підтримку Сполучених Штатів.

Українці матимуть візи до США на 10 років

КИЇВ. – Державний департамент США 5 квітня вніс зміни до порядку отримання віз для громадян України на основі взаємних домовленостей між Україною та США, що дозволить українцям отримувати візи США терміном на 10 років. До цього українці могли отримати візи з терміном дії на п'ять років. Тепер Україна у цьому аспекті приєдналася до своїх європейських сусідів – Польщі, Румунії, Болгарії, Кіпру та Хорватії.

Українці, яким потрібно відвідати США на короткий термін у справах підприємництва або з метою відпочинку, зможуть подорожувати до США протягом 10 років без потреби поновлення візи. Це матиме вплив на життя десятків тисяч українців і сприятиме їх подорожам до США.

Віза повинна бути чинною на час в'їзду подорожуючого до США, але термін дії візи (термін чинности, протягом якого візою можна користуватися) не має зв'язку з тривалістю перебування на території США, дозволеного подорожуючому Департаментом внутрішньої безпеки США під час перетину кордону.

Особи, які матимуть візи на багаторазовий в'їзд, зможуть здійснювати численні подорожі до США з будь-якою метою, що відповідає цьому типові візи, якщо термін дії їхньої візи не закінчився, і вони не вчинили правопорушень, через які їм могли б заборонити в'їзд до США.

Посольство США в Україні

Україна пам'ятає про Чорнобиль

Пам'ятник пожежникам Чорнобиля у Прип'яті. (Фото: Володимир Плиско)

Минуло 28 років від дня катастрофи на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС).

26 квітня 1986 року о 1-ій годині 23 хвилини ночі серія потужних вибухів зруйнувала четвертий реактор ЧАЕС. Ця подія була клясифікована за міжнародною шкалою ядерних інцидентів як аварія сьомого, найвищого рівня тяжкости.

(Закінчення на стор. 2)

„Небесну сотню" пом'янули у Празі

ПРАГА. – 107 дерев'яних хрестів встановили 23 квітня на галявині одного з парків у Празі. Хрести символізують пам'ять загиблих героїв Майдану.

На акції пам'яті „Небесної сотні" виступив колишній Міністер закордонних справ Чехії Карел Шварценберґ, який закликав українських і чеських громадян, а також европейських політиків, до „пильности у протистоянні з аґресивною політикою Росії щодо України".

На акції також виступили консул Посольства України в Чехії Валерій Лобач, представник українського громадського об'єднання „Українська европейська перспектива" Галина Андрейцева, солістка балету Національного театру в Празі Іванка Ілленко.

Мартін Углірж, представник чеського громадського об'єднання „Хочемо демократичну Україну", розповів присутнім про закатованого депутата Горлівської міськради, що на Донеччині, Володимира Рибака. Його некролог був приєднаний до „стіни пам'яті" на символічному цвинтарі „Небесної сотні" у Празі.

Момент акції, присвяченої пам'яті „Небесної сотні", у Празі, столиці Чехії.

В акції також взяв участь Олександер Медведев – один з 38 поранених під час протистояння на Майдані, яких прийняла на лікування Чехія. Молодий чоловік уже почувається добре і готується повернутись на батьківщину. У розмові з журналістами Радіо „Свобода" О. Медведев розповів про тривогу, яку викликають дії Росії на південному сході України, зокрема щодо підтримки Москвою проросійських сепаратистів.

Акцію, в якій взяли участь понад 100 українців і чехів, організувала празька Вршовицька ґалерія під відкритим небом „Proluka", громадське об'єднання „Українська европейська перспектива" і чеське об'єднання „Dekomunizace.cz".

Радіо „Свобода"

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

На сході триває протистояння

ЛУГАНСЬК. – 29 квітня проросійські активісти захопили будівлю обласної державної адміністрації, зірвали прапор України та встановили замість нього російський. У будівлі перебували близько 300 озброєних міліціонерів, які не чинили жодного опору при захопленні, а потім взагалі залишили будинок. Раніше, 27 квітня, особи, які захопили будівлю обласного управління Служби безпеки України, оголосили вимоги київській владі – амнестувати в'язнів, скасувати підвищення цін та тарифів, визнати російську мову другою державною. 28 квітня в Донецьку на учасників маршу за єдину Україну напали люди в камуфляжі і з палицями, які кричали: „Росія, Росія!". *(„Українська правда")*

Стріляли в посадника Харкова

ХАРКІВ. – Міський голова Генадій Кернес 28 квітня отримав важке вогнепальне поранення в спину на Білгородській дорозі міста, де він їхав на велосипеді. Йому було зроблено операцію. 29 квітня Г. Кернеса відвезли до Центрального шпиталю ізраїльського міста Гайфа. Заступник міністра внутрішніх справ Сергій Яровий заявив, що основна з версій замаху на Г. Кернеса, – це помста за протидію сепаратистам. *(Бі-Бі-Сі)*

Відбувся конґрес „Україна-Росія"

КИЇВ. – 24-25 квітня в столиці відбувся конґрес „Україна-Росія: діялог", проведення якого ініціювали відомий російський підприємець та політв'язень Михайло Ходорковський (фонд „Відкрита Росія") та Юрій Луценко (громадянський рух „Третя українська республіка"). Основною метою зустрічі організатори назвали пошук компромісу та проведення конструктивного діялогу між представниками української та російської інтеліґенції в умовах фактичної війни між двома країнами. *(„Українська правда")*

Поховали закатованого сепаратистами

ГОРЛІВКА, Донецька область. – 24 квітня поховали жорстоко вбитого місцевого депутата від „Батьківщини" Володимира Рибака. 17 квітня В. Рибак намагався зняти з будинку міської ради прапор самопроголошеної Донецької народної республіки, але його викрали терористи. Вони катували в'язня, розпороли йому живіт та кинули у річку ще живим. СБУ оприлюднила докази причетности до вбивства В. Рибака російських диверсантів та самопроголошеного посадника Слов'янська В'ячеслава Пономарьова. Разом з В. Рибаком був вбитий студент Київського політехнічного інституту Юрій Поправко. *(УНІАН)*

Радилися про вкрадені гроші

ЛОНДОН. – Дводенна міжнародна конференція була склискана 29-30 квітня для надання допомоги урядові України щодо повернення грошей, викрадених колишньою владою. Серед організаторів зустрічі – Міністер внутрішніх справ Британії Тереза Мей. До участи запрошені офіційні особи з США і Британії, юристи, прокурори, фінансові експерти та законодавці з 35 країн і 10 міжнародних організацій. Український уряд представляють виконуючий обов'язки Генерального прокурора Олег Махніцький і Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков. У день відкриття форуму А. Аваков заявив, що представники поваленого режиму Віктора Януковича вкрали в держави десятки мільярдів долярів. *(Бі-Бі-Сі)*

Росіян спокусили нижчі ціни

СИМФЕРОПІЛЬ. – В остранні дні квітня у Криму спостерігалася навала росіян, які приїхали з сусіднього Краснодарського краю за продовольством, технікою, одягом. Одразу після невизнаного світом референдуму до Криму поїхали покупці, які збагнули, що кримські, тобто українські, ціни нижчі за російські. За тиждень купівля стала масовим явищем, хоча ціни зросли на 30-50 відс. Найбільше росіяни купують цигарки та алькоголь, побутову техніку, меблі та будівельні матеріяли. Ажіотаж триватиме недовго, бо з кожним днем зменшуються поставки товарів з „материкової України". *(Бі-Бі-Сі)*

Є докази: Кремль керує терористами в Україні

ВАШІНҐТОН. – Виступаючи на закритому засіданні Тристоронньої комісії 29 квітня, Секретар Державного департаменту Джон Кері повідомив, що спеціялісти Центрального розвідувального управління США перехопили записи таємних розмов московських урядовців, які давали вказівки терористам на сході України.

„Корпорація „Intel" має записані на електронні носії розмови розвідників, яким віддають накази з Москви, і всі можуть визначити особливості в акцентах, ідіомах, у мові. Ми точно знаємо, хто віддає ці накази, ми знаємо, де вони і звідки", – сказав Дж. Кері.

При цьому Дж. Кері не назвав конкретних російських чиновників, які фіґурують у записах, але ствердив, що перехоплена інформація свідчить про те, що росіяни навмисно розпалюють протистояння на сході України і брешуть про це офіційним особам зі США та світовій громадськості.

„Це не випадково, що є деякі люди, яких ідентифікували і в Криму, і в Грузії, і які зараз знаходяться у східній Україні", – сказав Секретар Державного департаменту США. „Це образа для будь-якої розвідки, не кажучи вже про наші уявлення те, як ми повинні себе поводити у XXI столітті. Це бандитизм, це шахрайське державництво", – наголосив Дж. Кері.

(Еспресо TV)

Тимошенко вважає Порошенка залежним від Росії

КИЇВ. – Кандидат на посаду президента, провідник Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина" Юлія Тимошенко заявила 27 квітня, що інший кандидат на посаду президента, депутат Верховної Ради Петро Порошенко (позафракційний) є залежним від Росії.

Виступаючи в програмі телеканалу „Інтер", Ю. Тимошенко зокрема сказала: „Коли в розпал війни одному з кандидатів у президенти, а це Петро Порошенко, практично дають замовлення… на Севастопольський ремонтний завод ті люди, які сьогодні окупували країну, на 130 з чимось мільйонів долярів, це говорить про те, що ми практично переходимо до того формату, коли ця зв'язка – аґресія Росії та п'ята колона олігархії – стає практично нашою слабкістю, нашою поразкою".

Ю. Тимошенко також висловила думку, що ті великі українські підприємці, частина бізнесів яких міститься в Росії, не можуть бути незалежними від тієї країни.

„На жаль, Росія та олігархи – це практично одне ціле. Вони разом не хочуть знищити корупцію, зробити країну сильною, вони не хочуть змін, вони хочуть, щоб усе було, як завжди, вони не хочуть, щоб країна й народ були сильними. І тому на цих виборах не можна пропустити єдиного кандидата від олігархії, який зараз набирає сили", – підкреслила провідник „Батьківщини".

„Наш внутрішній ворог – це олігархія, яка практично витягнула всі наші фінансові сили. Це, інакше кажучи, потужна політична корупція. І зараз потрібно не допустити, щоб вони взяли реванш", – остерегла Ю. Тимошенко.

Хоч в останніми дні Ю. Тимошенко виступає все з різкішою критикою на адресу П. Порошенка як кандидата на посаду президента України, все одно, згідно з опитуванням громадської думки, П. Порошенко твердо веде перед у виборчих симпатіях, другою, зі значним відставанням, іде Ю. Тимошенко.

(Радіо „Свобода")

Україна пам'ятає...

(Закінчення зі стор. 1)

Проте першу офіційну інформацію про аварію на ЧАЕС Рада Міністрів СРСР оприлюднила лише 29 квітня, тобто через три дні після катастрофи. А перше повідомлення Телеграфного аґентства СРСР про рівні радіяції, зроблене лише 7 травня 1986 року, звучало так: „Сталася аварія з частковим руйнуванням активної зони реактора. Рівень радіяції не перевищив норм, встановлених Міністерством охорони здоров'я СРСР і Міжнародним аґентством з питань атомної енерґетики. На території, що безпосередньо межує з місцем аварії, рівень 10-15 мР/год".

Непередбачувана аварія диктувала й дії щодо ліквідації, які важко було сплянувати. Заважало й те, що всі норми і критерії у перші тижні та місяці було приховано від населення і від державних організацій, що брали участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Щоб приховати правду, влада організувала святкування Першотравня та велосипедні змагання у Києві. Тому не було жодної можливости організувати роботу щодо зниження доз, запобігання невиправданого опромінювання. З цих причин було затримано евакуацію міста Прип'яті, сіл з 30-кілометрової зони, тимчасову евакуацію дітей з Києва, відбулося переопромінювання військовослужбовців на ЧАЕС і працівників Міністерства внутрішніх справ у зоні.

Чорнобильська катастрофа вважається найбільшою за всю історію ядерної енерґетики як за кількістю загиблих і потерпілих від її наслідків людей, так і за економічним збитком. Вплину радіяції зазнали десятки тисяч гектарів лісів. Радіоактивного забруднення зазнали річки Прип'ять, Десна і частково Дніпро.

Сім місяців після вибуху учасники ліквідації наслідків аварії ціною свого життя приборкували стихію. І тільки 14 грудня 1986 року на ЧАЕС завершилось спорудження захисного „саркофаґу" над зруйнованим четвертим енерґоблоком.

Нині на майданчику Чорнобильської АЕС триває спорудження нового безпечного конфайнменту – захисної споруди, яка включає комплекс технологічного обладнання для вилучення з зруйнованого енерґоблоку Чорнобильської АЕС матеріялів, які містять ядерне паливо. Ця система призначена для перетворення енерґоблоку на екологічно безпечну систему та запевнення безпеки персоналу, населення та довкілля.

„Нова українська влада зробить усе можливе для розв'язання соціяльних проблем „чорнобильців" та вирішення питань безпеки Чорнобильської АЕС", – наголосив виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради Олександер Турчинов у зверненні до народу у зв'язку з Днем Чорнобильської трагедії.

„Від згубного опромінення постраждали мільйони громадян. Незважаючи на складну економічну ситуацію, нова українська влада робитиме все можливе для розв'язання їх соціяльних проблем, вирішення широкого спектру питань безпеки Чорнобильської АЕС та забруднених територій", – запевнив О. Турчинов.

За його словами, запорукою успішного здійснення заходів, пов'язаних з підтримкою потерпілих, передусім дітей та інвалідів, мають стати солідарність і взаємодопомога, порозуміння та злагода, які згуртовували українське суспільство у часи всенародної боротьби з ядерною стихією.

„Вірю, що ця сумна дата завжди буде днем пам'яті, любови, милосердя і національної єдности", – підкреслив в. о. Президента.

О. Турчинов закликав у цей скорботний день згадати перших героїв-пожежників, життя яких обірвалося у полум'ї зруйнованого реактора, усіх, хто пожертвував собою, захистивши світ від смертельної радіяції. „Зі словами щирої вдячности ми звертаємося до учасників ліквідації наслідків катастрофи, людей доброї волі, держав та народів, які і досі допомагають нам долати чорнобильське лихо", – сказав О. Турчинов.

(Укрінформ)

Европарлямент підтримав дії України

СТРАСБУРҐ. – У схваленій 17 квітня резолюції Европейський парлямент висловив підтримку українському урядові у здійсненні його права на відновлення влади та самооборону і застеріг Росію від вторгнення під приводом ескаляції ситуації, створеної проросійськими збройними сепаратистами.

Зокрема в резолюції говориться: „Европейський парлямент висловлює свою повну підтримку і солідарність з урядом України, який прагне відновити владу в окупованих містах, вітає стриманість і розміреність, з якими український уряд досі справляється з поточною фазою кризи, і нагадує, що українська влада має повне право використовувати всі необхідні засоби, включаючи право на самооборону, що передбачено статтею 51 Статуту ООН".

У зв'язку з цим Европарлямент остеріг Росію, що „Україна має законне право захищати свою територіяльну цілісність".

Окрім того, ЕП „рішуче засуджує дестабілізацію і провокації у східних і південних реґіонах України та відкидає будь-яку спробу незаконних, яким був „кримський", референдумів".

„ЕП попереджає, що наростання дестабілізації і саботажу, викликаних проросійськими озброєними, навченими і добре скоординованими сепаратистами на чолі з російськими силами спеціяльного призначення, можуть бути використані як помилковий привід для російського військового втручання, запобігання президентським виборам і введення федералізації для поділу України... ЕП розглядає російські акти аґресії як грубе порушення міжнародного права і своїх міжнародних зобов'язань, що випливають зі Статуту ООН, Гельсінкського заключного акта, Статуту Ради Европи і Будапештського меморандуму 1994 року „Про ґарантії безпеки", а також двосторонніх зобов'язань, що випливають з двостороннього договору про дружбу, співробітництво і партнерство від 1997 року", – йдеться в резолюції.

Окрім того, ЕП підкреслює, що останнім часом в Україні не було зареєстровано „жодних нападів, залякувань або будь-якої іншої дискримінації щодо етнічних росіян або російських громадян, що підтверджують міжнародні спостерігачі, – такі, як ООН, Організації з Безпеки і співробітництва в Европі і Ради Европи".

Европарлямент закликає, крім того, провести всебічний моніторинґ виборів поглибленою місією зі спостереження за виборами від бюро ОБСЕ з демократичних інститутів і прав людини; до проведення згідно з міжнародними стандартами 25 травня президентських виборів; відкидає зовнішній тиск, що має на меті затримати ці вибори;

Говорячи про внутрішньополітичну ситуацію в Україні, ЕП привітав намір українського уряду провести позачергові парляментські вибори.

Торкаючись міжнародного аспекту, ЕП привітав готовність Ради Европейського союзу надати Україні допомогу в сфері „реформи цивільного сектора безпеки, допомогти міліції у сфері верховенства права, а також розглянути всі варіянти, включаючи можливу місію спільної політики безпеки і оборони, а також можливість моніторинґової місії ЕС".

Також ЕП привітав підписання політичного розділу Угоди про асоціяцію та подальше прийняття односторонніх заходів в області торгівлі і закликав до якомога швидшого підписання Угоди про асоціяцію та глибоку і всеохоплюючу зону вільної торгівлі у повному обсязі до закінчення односторонніх торговельних заходів.

„Европейський парлямент закликає Раду доручити Комісії невідкладно прискорити лібералізацію візового режиму з Україною для просування вперед на шляху запровадження безвізового режиму, наслідуючи приклад Молдови і закликає, в той же час, негайно ввести тимчасову, дуже просту, недорогу процедуру видання віз в ЕС". Одночасно з цим ЕП привітав оголошені урядом України амбітні економічні та соціяльні реформи і підкреслив їхнє важливе значення для якнайшвидшої реалізації в цілях стабілізації і подолання критичної фінансової ситуації в країні. Також ЕП схвалив рішення міжнародних фінансових інституцій та ЕС надати Україні суттєву короткотривалу і довготривалу фінансову допомогу та нагадав про необхідність організації міжнародної донорської конференції, яка повинна бути скликана Комісією якомога швидше.

„Европейський парлямент схвалює бажання уряду України виконувати зобов'язання для забезпечення представницького характеру урядових структур з урахуванням реґіонального різноманіття і в цілях забезпечення повного захисту прав осіб, які належать до національних меншин, привести антидискримінаційне законодавство країни у відповідність до стандартів ЕС, а також розслідувати всі випадки порушення прав людини і акти насильства і боротися з екстремізмом", – підкреслюється в резолюції.

ЕП також привітав рішення Европейської Комісії створити групу підтримки України, яка буде працювати над реалізацією „европейського порядку денного реформ".

ЕП знову заявив про необхідність створити незалежну комісію з розслідування розстрілів у Києві і трагічних подій на Майдані з „включенням сильної міжнародної складової і під керівництвом міжнародної консультативної групи Ради Европи".

(„Українська правда")

Україна дістала европейську перспективу

СТРАСБУРҐ. – У резолюції Европейського парляменту, ухваленій на пленарному засіданні 17 квітня, зазначено, що, Україна та інші країни „Східного партнерства" мають европейську перспективу і можуть подати заяву про членство.

„Европейський парлямент знову підкреслює, що угоди про асоціяцію з Україною та іншими країнами „Східного партнерства" не є кінцевою метою у взаєминах з ЕС, і зазначає, що, відповідно до статті 49 Договору про ЕС, Грузія, Молдова і Україна, як будь-яка інша европейська держава, мають европейську перспективу і можуть подавати заяви про прийняття в члени Союзу – за умови, що вони дотримуються принципів демократії, поваги основних свобод і прав людини, прав меншин і забезпечують верховенство права", – стверджується в документі.

Крім того, Европарлямент зазначив, що побоювання Росії щодо процесу асоціяції України та інших східних сусідів з ЕС „повинні бути належним чином вирішені і пояснені з тим, щоб зменшити побоювання нових геополітичних розділових ліній на европейському континенті".

„Кожна країна має повне право зробити свій політичний вибір, а взаємини ЕС зі Східними партнерами спрямовані на процвітання і зміцнення політичної стабільности, від чого Російська Федерація також виграє", – упевнені в Европарляменті.

(„Дзеркало тижня")

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Диверсантів фінансувала Росія

КИЇВ. – Служба безпеки України 28 квітня встановила факт фінансування диверсійної діяльности групи „Стрілка" (Ігоря Стрелкова) Російською Федерацією. Самопроголошений заступник посадника Слов'янська Ігор Перепічаєнко встановив контакти з членами російської розвідувально-диверсійної групи, якою керує громадянин Росії Ігор Гіркин („Стрілок") та надавав сприяння в організації ними терористичних актів у Донецькій області. 22 квітня І. Перепечаєнка було доставлено до Москви чартерним рейсом, де він отримав інструкції від куратора розвідки щодо ескалації ситуації у східних реґіонах України, а також 19 тис. дол. та прилад для шифрування телефонних розмов. І. Перепічаєнка було затримано на летовищі Донецька, коли він повертався з Москви. Встановлено, що І. Гіркин („Стрілок") проживає у Москві, в будинку 8б у Шенкурському проїзді. Державний секретар США Джон Кері 25 квітня заявив, що американські спецслужби перехопили розмови проросійських сил на сході України з керівництвом в Москві. США мають докази того, що Москва керує мережею своїх шпигунів на сході України. *(„Українська правда")*

Царьов не хоче кандидувати

ДОНЕЦЬК. – Кандидат в президенти Олег Царьов 29 квітня заявив, що знімає свою кандидатуру з виборів президента України. Він заявив, що шукатиме інших можливостей для донесення своїх думок і позицій до мешканців центральної і західної України, а приїзд до Києва пов'язаний з ризиком для життя. О. Царьов закликав знятися з виборів Петра Симоненка, Михайла Добкіна, Сергія Тігіпка та Рината Кузьміна. 30 квітня заступник голови Центральної виборчої комісії (ЦВК) Андрій Магера заявив, що до ЦВК не надходили заяви зареєстрованих кандидатів у президенти про відмову від участи у виборах. О. Царьов свою заяву оприлюднив лише на своїй сторінці у Facebook. Згідно з законом кандидат у президенти може відмовитися від участи у виборах, подавши заяву не пізніше 1 травня. Заяви про зняття з виборів, подані кандидатами після 1 травня, враховуватися не будуть, їх не розглядатиме ЦВК і текст виборчого бюлетеня буде незмінним, за винятком надзвичайних випадків, як, скажімо, смерть кандидата. *(Радіо „Свобода", „Українська правда")*

Кличко переміг австралійця

ОБЕРГАВЗЕН, Німеччина. – Володимир Кличко переміг австралійського боксера Алекса Леапаї нокавтом в п'ятому равнді. Це був 65-ий бій в його кар'єрі. Наталя Кличко, дружина його старшого брата Віталія Кличка, виконала перед боєм гимн України на тлі величезного національного прапора. А. Леапаї – австралійський боксер-професіонал самоанського походження у надважкій ваговій категорії. В. Кличко утримує чемпіонський пояс вже восьмий рік. Перед поєдинком В. Кличка у цій же залі відбувся бій Олександра Усика з Беном Нсафоа з Ґани, який живе в Німеччині. О. Усик народився у Симферополі. Він вийшов на бій під пісню „Їхали козаки" з оселедцем та „вишиванкою" на одязі і швидко переміг африканця нокавтом. Його наступний поєдинок заплановано на 31 травня в Одесі. *(Бі-Бі-Сі)*

Відкрилася виставка „Кодекс Межигір'я"

КИЇВ. – 26 квітня в Національному художньому музеї України відкрилася виставка „Кодекс Межигір'я", де представлено речі з колишньої президентської резиденції. Сім заль музею заповнені різними за походженням, стилем, виконанням, вартістю предметами. Загалом до музею передали 518 експонатів. Загальна їх вартість – щонайменше 50 млн. дол. Це стародруки і коштовні книги, скульптури, ікони, живописні твори, посуд, предмети інтер'єру, колекційна зброя і сувеніри. Окрема тематика – колекція портретів Віктора Януковича. Кожна з семи заль Національного художнього музею презентує одну з граней особистости колишнього господаря резиденції „Межигір'я" В. Януковича. Ближче розгледіти експонати усі охочі зможуть до 27 липня. *(Радіо „Свобода")*

АМЕРИКА І СВІТ

Спільні санкції – ефективніші

КУАЛА ЛУМПУР. – Перебуваючи в Маляйзії з офіційною візитою, Президент США Барак Обама заявив 27 квітня, що необхідно вжити заходів, метою яких буде застерегти Росію від нових деструктивних дій в Україні. „Важливо робити подальші кроки, метою яких буде дати Росії до зрозуміння, що її дії на сході і півдні України є дестабілізуючими і повинні бути припинені", – сказав Президент США. Водночас він дорікнув Російській Федерації в бездіяльності, оскільки, на його думку, „Росія не вдарила палець об палець, аби допомогти вирішенню конфлікту". Президент США вважає, що для Вашінґтону і Брюселю є доцільним „спільно запроваджувати санкції" щодо Росії. „Неправильно думати, що буде досягнутий ефект, якщо Сполучені Штати діятимуть поодинці, без так званих секторальних санкцій Евросоюзу", - підкреслив Президент Б. Обама. *(„Дзеркало тижня")*

США вдалися до нових санкцій проти Росії

ВАШІНҐТОН. – 28 квітня прес-секретар Білого Дому Джей Карні повідомив, що США розширили санкційний список проти Росії. До списку потрапили російські громадяни Олег Белавенцев, Сергій Чемезов, Дмитро Козак, Євген Муров, Олексій Пушков, Ігор Сєчін і В'ячеслав Володін, а також 17 російських компаній, пов'язаних з ближнім колом Володимира Путіна, чиї активи буде заморожено, а видання віз до США заборонено. За словами Дж. Карні, накладені санкції є відповіддю на російську анексію Криму, яку США не визнають, а також через дії Росії в Україні. „Від 17 квітня Росія не зробила нічого, щоб дотриматися женевських зобов'язань, навпаки, – влаштувала ще більшу ескаляцію кризи", – ствердив Дж. Карні, зазначивши незаперечність причетности Росії до насильства на сході України. Окрім того, російським компаніям буде відмовлено у ліцензуванні експорту до Росії продукції, яка може сприяти посиленню російського військового потенціялу, – уточнив Дж. Карні. *(Бі-Бі-Сі)*

В Европі розуміють сенс санкцій

ВАШІНҐТОН. – Віце-президент США Джозеф Байден під час телефонних переговорів з прем'єрміністрами Чехії і Угорщини Боґуславом Соботкою і Віктором Орбаном 27 квітня обговорив можливе запровадження нових санкцій проти Росії. Зокрема він знову підкреслив, що Сполучені Штати та їхні партнери повинні бути готові вжити санкції приватні щодо осіб і компаній, котрі працюють у визначальних секторах російської економіки, – якщо Москва буде військовим шляхом втручатися в ситуацію в Україні. Повідомляється, що чеський і угорський прем'єри погодилися з цією думкою Дж. Байдена, а також і з тим, що Росія не дотримується положень Женевської угоди про деескаляцію в Україні. *(„Дзеркало тижня")*

Можливий новий енерґетичний союз

ПАРИЖ. – 25 квітня Президент Франції Франсуа Олланд підтримав ініціятиву Прем'єрміністра Польщі Дональда Туска щодо створення загальноевропейського енерґетичного союзу. У спільній заяві французького керівника і очільника польського уряду йдеться, що вони мають намір працювати над пляном створення енерґетичного союзу, метою якого є зробити Европу „незалежнішою, злагодженішою, об'єднанішою в енерґетичній політиці". Керівники двох країн збираються винести цю пропозицію щодо створення союзу на обговорення Европейської ради, зустріч якої відбудеться в червні. Ініціятиву вже підтримав глава Европейської ради Герман ван Ромпей. Д. Туск зформулював шість принципів, на яких, на його думку, повинен базуватися загальноевропейський енерґетичний союз. Крім створення єдиного механізму для укладення прозорих газових контрактів, на які не впливатимуть позаринкові чинники, учасникам союзу повинна бути ґарантована підтримка в разі виникнення складних ситуацій, наприклад, – в разі припинення подання газу з Росії. *(5 канал)*

Документи КҐБ стали доступнішими

КИЇВ. – З нагоди 20-ої річниці створення Галузевого державного архіву Служби безпеки України (СБУ) архівісти, експерти, правозахисники та історики обговорили перспективи доступу до документів комуністичної карально-репресивної системи. Про перші кроки та наступні завдання розповів на круглому столі 8 квітня „Практика та перспективи доступу до архівів спецслужб" новий директор архіву Ігор Кулик.

Відтепер в архіві СБУ історичні матеріяли про репресії та визвольний рух можна копіювати власними засобами і безкоштовно, а час роботи читальної залі продовжено. Дослідників проситимуть залишати копії, щоб швидше поповнювати електронну колекцію. З оцифрованими матеріялами можна знайомитися щодня в Інформаційно-довідковій залі Архіву СБУ на вул. Ірининській, 8. Все, що є в системі, можна скопіювати на „флешку".

Архів СБУ співпрацює з відомим громадським академічним проєктом „Електронний архів визвольного руху", який здійснює Центр досліджень визвольного руху спільно з Львівським національним університетом ім. Івана Франка та Національним музеєм-меморіялом „Тюрма на Лонцького". Там уже є доступними понад 10 тис. копій документів.

І. Кулик розповів, що зменшено час на підготування відповідей на звернення громадян, аби заявники могли швидше отримати запитувану інформацію чи консультацію щодо продовження подальшого пошуку. Протягом наступних декількох місяців буде приділено увагу реґіональним архівам СБУ, активізації роботи Інформаційно-довідкових та читальних заль, поповненню електронних баз новими надходженнями. Буде відновлена або продовжена серія міжнародних проєктів у співпраці з архівними установами Европи.

Учасники зустрічі отримали нове число журналу „З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КҐБ" та книгу „Право на правду. Практичний порадник із доступу до архівів", співавтором якої є І. Кулик.

Участь у круглому столі взяли Володимир В'ятрович – директор Українського інституту національної пам'яті, Роман Подкур – редактор серії книг „Реабілітовані історією", Олександер Зінченко – редактор „Історичної правди", Андрій Когут – керівник Електронного архіву українського визвольного руху, архівісти Генадій Боряк, Ігор Усенко, Володимир Бірчак, історики Іван Патриляк, Юрій Шаповал, Віталій Нахманович, правники Ігор Розкладай, Аркадій Бущенко, Роман Романов, Аліна Шпак – директор Центру досліджень визвольного руху, Павло Подобєд – керівник Благодійної ініціятиви „Героїка".

Круглий стіл організували Галузевий державний архів СБУ спільно з Центром досліджень визвольного руху, Центром історії державотворення України ХХ ст. Національного університету „Києво-Могилянська академія", редколеґією серії „Реабілітовані історією".

Центр досліджень визвольного руху

У Холодному Яру вшанували борців за Україну

Олександер Вівчарик

МЕЛЬНИКИ, Черкаська область. – Вшанування героїв Холодного Яру розпочалося вранці 12 квітня в Суботові, де священики Української Православної Церкви Київського патріярхату оо. Володимир і Василь відслужили Панахиду в Іллінській церкві за воями Холодного Яру та козаками „Небесної сотні" Майдану.

У селі Матвіївці, біля пам'ятника матвіївським козакам Холодного Яру, про подвиги козацтва розповіли письменник Роман Коваль, дослідник повстансько-партизанського руху Лесь Ісаїв, поручник полку „Чорних запорожців" Олександер Стець з Перемишля та інші. Кобзар Тарас Силенко заспівав повстанські пісні, виступили юна бандуристка з Чигирина Анна Жадан, гурт матвіївських школярів „Мамина пісня", поет з Києва Владлен Ковтун. Молодіжна сотня на чолі з Богданом Легоняком вирушила на Вовчий шпиль – місце таборування в 1919-1920-их роках гайдамаків Холодного Яру.

У цей день „Батьківщина молода" провела теренову гру „Холодний Яр-2014", а Р. Коваль представив книжку „Медвинське повстання".

Урочистості продовжило 13 квітня віче у селі Мельниках біля меморіялу героям Холодного Яру під гаслом „Освяти зброю і заміни полеглих". Від дощу і прохолоди було тривожно. Уперше за всі роки вшанувань були люди з вогнепальною зброєю – захисники України. Президент історичного клюбу „Холодний Яр" Р. Коваль повідомив про співпрацю владних структур Черкащини з організаторами вшанування. „Колишній голова обласної адміністрації Сергій Тулуб нам тільки перешкоджав", – зізнався він. Кандидата у президенти України Юлію Тимошенко зустріли вигуками: „Ганьба!". Р. Коваль був змушений закликати людей до порядку.

Голова обласної організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода" Юрій Ботнар вручив Р. Ковалеві, якому 10 квітня виповнилося 55 років, вітальну адресу і почесну відзнаку „За заслуги перед Черкащиною".

Ювілейною відзнакою „200 років з дня народження Тараса Шевченка" нагородили скульпто-

(Закінчення на стор. 5)

Пам'ятник „Небесній сотні" постав у Холодному Яру. (Фото: Олександер Вівчарик)

З УКРАЇНСЬКИХ РЕФЛЕКСІЙ

Два чоботи – пара

Петро Часто

Цими днями популярний український (російськомовний) письменник Андрій Курков, коментуючи крайнє, вже дуже близьке до війни українсько-російське напруження, запевнив, що Росія повернеться лицем до світу і прийме демократію, коли не стане Володимира Путіна. Ну то трохи зачекаймо – і тоді вже нарешті почнеться щаслива доба в житті людства.

Насправді річ не стільки в Путінові, скільки саме в російській народній масі, і сьогодні тяжко сказати, хто ким керує: він – нею чи вона – ним. Недоречні лестощі А. Куркова та багатьох інших ліберальних українців на адресу „великого російського народу" – це, звичайно ж, певне свідчення гуманітарного, шляхетного мислення, та було б незле, якби воно також узгоджувалося з реальністю. Тим часом соціологія (за незалежним від Кремля „Левада-центром") є ось такою: 75 відс. росіян готові підтримати свою владу у випадку війни Україною, 73 відс. громадян Росії вважають теперішню українську владу нелеґітимною, 77 відс. опитаних певні, що у погіршенні російсько-українських взаємин винна Україна. Московську владу вважають винною лише 3 відс. росіян.

Три відсотки від 140-мільйонної Росії – теж немало. Два недавні „Марші правди" у Москві, 16 березня і 13 квітня, збирали по 50 тис. солідарних з Україною росіян. На підтримку революційного Майдану в Киеві беззастережно висловилися найвідоміші діячі російської культури – письменники Борис Акунін, Данило Гранін, кінорежисери Ельдар Рязанов, Марк Захаров, Андрій Кончаловський, артисти Лія Ахеджакова, Олег Басилашвілі, Армен Джигахарнян, Андрій М’ягков, Валентин Ґафт, Михайло Жванецький, музиканти Андрій Макаревич, Борис Ґребенщиков, Юрій Шевчук та десятки інших авторитетних особистостей.

Але в Росії завжди, в усі часи знаходилася жменька людей чести, правди і справедливости, і в усі часи ця жменька тільки ще виразніше підкреслювала собою безчестя, неправду і несправедливість, котрі завжди лежали в основі московської держави. І тут можна б подати ще довший список відомих росіян зі світу науки, літератури, мистецтва, котрі є прихильниками В. Путіна і його злочинної політики. То що вже казати про простий народ?

Взявши безвідносно, кожен народ, як і кожна людина, – це можливість або виростати, визрівати духом і розумом, або падати. В людини це залежить від того, як у ній нижче підпорядковане вищому: тіло – розсудкові, розсудок – душі, душа – розумові. Так само в народі, тобто в суспільстві, яке є таким же цілісним організмом і має керуватися розумом, втіленим у державній владі і освяченим інстанцією духу – Церквою.

Росії з владою не пощастило. Заснована за взірцем східніх деспотій, вона ніколи не розглядала людську масу як суму індивідуальних „я", а лише як рабсько-безмовний підручний матеріял для своєї загарбницької – починаючи від Івана Грозного і до В. Путіна – політики. Народ, не маючи іншої „голови", протягом сторіч звикав до завоювань чужих земель і врешті дійшов до такого розумового спотворення, що йому легше бути сліпим знаряддям загарбництва в руках своїх царів-вождів-президентів, аніж з любов’ю і відповідальністю порядкувати у власній хаті. Власна хата для пересічного росіянина – ще щось замале, затісне, не варте уваги і зусиль. Інша річ – завойовувати світ, жити великим, могутнім. Тому росіяни так розгублюються, розчаровуються і гніваються, коли це їхнє „велике" раптом падає і розвалюється, як от царська чи совєтська імперія.

Не пощастило Росії і з духовною інстанцією: московський імперський монстр відвів Церкві „третього Риму" єдину функцію – прислуговувати експансіоністській державній політиці. Далася взнаки і глибша причина – сам характер перейнятого від Візантії православ’я, для якого чистота вчення, свята буква не мали стосунку до реального життя суспільства, до політичних і соціяльних завдань, котрі виникали перед ним. У цій розділености між буквою і духом постала саме така, а не інакша, Російська держава, зформувалася така, а не інакша, психологія росіян.

Тому, повторюємо, річ не тільки в Путінові. За 12 років у Кремлі він, навіть з огляду на каґебістський вишкіл і каґебістські методи керування Росією, не зміг би звести розум і мораль суспільства на такий низький рівень. Цей рівень – вислід довгої і страшної історії, яка зробила винною і російську імперську владу, і не менш винною – імперську російську народну масу. Можна поспівчувати росіянам, котрі нині, всупереч усьому, ще здатні відрізнити добро від зла і котрим потраплять на очі ці все ще актуальні звинувачення.

Микола Гоголь: „Є в російській людині безкорислива любов до підлости. Він нічого з цього не буде мати, але капость ближньому заподіє".

Визначний російський хірург Сергій Боткін: „... Маю за велике нещастя, що народився в Росії. Вся Европа дивиться на Росію, як на людожерів. Я не раз відчував сором, що належу до дикої нації...."

Один з засновників слов’янофільства Іван Аксаков: „Ой, тяжко жити в Москові, в цій смердючій дірі фізичного і морального бруду, підлости брехні, підступности, злодійства хлібосільних хабарників, гостинних шахраїв, добрих негідників, набожних розпусників. Чого ж очікувати від народу, котрий створив і втримує такий суспільний устрій, де до законности треба йти через болото брехні і підлости".

Видатний російський композитор Михайло Ґлінка: „Дай мені, Боже, ніколи вже не бачити цієї огидої країни і її людей!".

Російський письменник-клясик Михайло Салтиков-Щедрін: „Коли в Росії починають говорити про патріотизм, знай: десь щось вкрали...".

Оці гіркі, але небезпідставні враження великих росіян про Росію варто нагадувати „не так тим ворогам, як добрим людям" нашим, коли вони впевняють, нібито В. Путін – одна річ, а російський народ – зовсім інша.

Ні, не інша, а тільки може бути іншою – у тому випадку, коли українці, ставши плече до плеча, зруйнують небезпечний для всього світу кремлівський плян відродження „великої Росії" і таким чином спонукають росіян отямитися, згадати, що Бог – не в силі, а в правді, і зайнятися порядком у власному домі.

У Холодному Яру...

(Закінчення зі стор. 4)

ра, Заслуженого художника України Валентина Сірого, котрий створив пам’ятник холодноярцям, краєзнавців Б. Легоняка та Олега Островського. Гостей з усієї України назвала голова обласної ради Валентина Коваленко.

Усі промовці того дня закликали українців до об’єднання заради України. Виступили кандидати у президенти України Ю. Тимошенко, Олег Тягнибок та Василь Куйбіда, народний депутат Леонід Даценко, голова „Батьківщини молодої" Іван Крулько, заступник голови Конґресу українських націоналістів, капітан 1-го ранґу Євген Лупаков. голова обласної адміністрації Юрій Ткаченко, поет Володимир Шовкошитний, сотник четвертої козацької сотні „Самооборони Майдану" Владислав Плешня.

Протоєрей Василь Циріль з Української Православної Церкви Київського патріярхату освятив шаблі й ножі, автоматичну зброю на березі Гайдамацького ставу. Р. Коваль висловив сподівання, що зброя допоможе відбити аґресію Росії.

Закінчився день хресною ходою та відкриттям пам’ятного хреста „Небесній сотні" (автори Микола Теліженко та Юрко Олійник) біля храму Праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського) на хуторі Буда і сальвою полеглим. Урочисту присягу на вірність Україні прочитав голова Черкаської обласної адміністрації Ю. Ткаченко, а козацтво повторило її.

На фестивалі української патріотичної пісні „Холодний Яр-2014" виступили київські гурти „Рутенія", „Хорея козацька", „ТаРута", „Телері", ансамблі з Дніпропетровська, Одеси, співаки Василь Панченко, Юрко Марштупа, Руслана Лоцман, Аліна Самофалова, Назар і Наталка Зінченки з Мельників, братчики Київського, Харківського, Полтавського кобзарських та Львівського лірницького цехів, багато інших. Під час фестивалю промовляли дочка й онучка Юрія Горліса-Горського Леся Янґ і Ляля Лісовська. Українські марші звучали у виконанні духової оркестри Черкаського інституту пожежної безпеки ім. Героїв Чорнобиля.

АМЕРИКА І СВІТ

„Велика сімка" підтримує Київ

ВАШИНҐТОН. – Провідники країн „Великої сімки" погодилися швидко запровадити додаткові санкції щодо Росії. Про це говориться у заяві, оприлюдненій на веб-сайті Білого Дому. „Враховуючи актуальність забезпечення успішного і мирного демократичного голосування в наступному місяці на президентських виборах в Україні, ми взяли на себе зобов’язання діяти в терміновому порядку, щоб активізувати цільові санкції і заходи, які змусять Росію збільшити ціну її дій", – йдеться в заяві. „Велика сімка" підтримала Київ, відзначивши, що українська влада проявила витримку під час операції в східніх областях країни, а Росія, навпаки, – не зробила жодних конкретних дій у відповідності з Женевськими угодами, – зазначено в заяві. Керівники держав „Великої сімки" вважають, що Росія продовжує нагнітати напругу в Україні заявами, які викликають все більше занепокоєння, і військовими навчаннями на кордоні з Україною. *(„Кореспондент")*

НАТО стає надійним щитом

БРЮСЕЛЬ. – 23 квітня Посол США в НАТО Даґлас Лат заявив, що з часу посилення патрулювання неба над трьома балтійськими країнами авіяцією НАТО через кризу в Україні російські вторгнення в повітряний простір Естонії, Латвії та Литви практично припинилися. „Наш висновок: Росія зрозуміла, з чим має справу", – сказав Д. Лат на безпековій конференції, присвяченій наступній зустрічі НАТО в столиці Вельсу Кардіфі. За словами Посла, розвідувальні літаки НАТО з системами протиповітряної оборони з початком кризи у Криму вартують повітряний простір Румунії та Польщі. Усього НАТО вжило або вживатиме 18 додаткових безпекових заходів у відповідь на українську кризу. „Ці заходи охоплюють простори від Балтії до Чорного моря. Вони комплексні і збалянсовані. НАТО – це підвалина безпеки не лише для Европи, але й для Північної Америки. І ми зараз посилюємо цю підвалину і збільшуємо її", – сказав Посол Д. Лат. *(„Кореспондент")*

Проголошено двох нових святих

ВАТИКАН. – Папа Франціск канонізував двох своїх попередників – Івана Павла ІІ і Івана ХХІІІ. Історична церемонія канонізації, на якій був присутній також Бенедикт XVI, відбулася 27 квітня на площі св. Петра. Папа Іван Павло ІІ став святим через девʼять років після своєї смерти. Папа Іван ХХІІІ помер понад 50 років тому. За час свого короткого правління він все ж встиг реформувати Католицьку Церкву. Під час церемонії Папа Франціск прочитав на латині: „Ми призначаємо і визначаємо благословенних Івана ХХІІІ та Івана Павла ІІ святими". Оголошення про причислення до лику святих двох колишніх понтифіків зустріли тривалими оплесками сотні тисяч людей, що зібралися з цієї нагоди на площі св. Петра в Римі. До Ватикану прибули понад 100 чужоземних делеґацій, понад 20 глав держав і урядів, а також глави королівських сімей. *(„Дзеркало тижня")*

Сербія має новий уряд

БЕЛҐРАД. – 20 квітня Сербська проґресивна партія (СПП) здобула перемогу у парляментських виборах, а 27 квітня парлямент 198 голосами „за" при 23 „проти" обрав новий уряд країни на чолі з провідником консервативної СПП Олександром Вучичем. Голосування відбулося після презентації програми діяльности уряду, яку О. Вучич зачитував понад три години, і пʼятигодинних дебатів. Зі слів політика, ключовим завданням нового кабінету міністрів стане економічне оздоровлення держави, і в цьому звʼязку найважливішою стане реформа економіки, підтримка малих і середніх підприємств, завдання зменшення видатків і підвищення доходів бюджету. Проґресисти могли самостійно зформувати уряд, але запропонували брати участь у ньому своїм партнерам з колишньої коаліції – Соціялістичній партії Сербії і Союзові воєводинських угорців. *(„Кореспондент")*

Росіяни прокидаються від омани

Посилена антиукраїнська пропаґанда засобів масової інформації Росії заполонила свідомість численних росіян брехнею, продиктованою з Кремля журналістам-прислужникам. Головна мета – посилення підтримки з боку росіян Володимира Путіна і його партії „Єдина Росія" на тлі зростаючої критики у світі їхніх аґресивних дій. Пропаґанда має свій вплив: „Українська правда" повідомила, що після окупації Криму підтримка В. Путіна зросла, і тепер за нього на можливих президентських виборах проголосували б 53 відс. громадян. У ряді міст Росії учасники громадських акцій вимагали захистити Україну від влади „бандерівців", від єднання з Европою. Джерела цих закликів починаються у Кремлі.

Водночас свідома частина населення, зокрема інтелігенція, яка вже тривалий час відчуває посилення путінської диктатури, побачила у подіях на Евромайдані приклад подолання корумпованого режиму і розпочала акції протесту проти свавілля В. Путіна, тиску на громадську думку, переслідування незалежних засобів масової інформації. Марш миру та волі – багатотисячна антивоєнна акція протесту – відбувся 15 березня у Москві, Санкт-Петербурзі, інших великих містах Росії. Учасники йшли з прапорами Росії та України, скандували „Україна, ми з тобою!". 13 квітня у Москві відбувся „Марш правди", на якому знову промовляли відомі і шановані опозиціонери, діячі культури, журналісти. Навіть зірка естради Алла Пугачова до свого 65-річчя наважилася випустити бунтарський музичний кліп „Нас б'ють, а ми літаємо".

Акції протесту відбулися у ряд провінцій. Навіть у далекій від України Бурятії, в Улан-Уде, правозахисниці Тетяна Стецура та Надія Толоконникова 21 березня організували віче протесту проти вторгнення російського війська до Криму. Відновлено одиночні пікети, коли окремі громадяни виходять на площі з плякатами на захист України. Такі акції не вимагають дозволу влади, але пікетувальників затримують і усувають з публічних місць. Режим В. Путіна, остерігаючись прямого насильства, шукає таємних засобів впливу на „непокірних". Владі вдалося заблокувати на теренах Росії електронні джерела інформації „Ґрани.ру" та „Лєнта.ру" (у цій редакції змусили подати заяви про звільнення 80 відс. репортерів), у Санкт-Петербурзі створили штучні перешкоди незалежному телеканалові „Дощ". Значно менше стало незалежних газет.

Прикметно, що протести проти аґресії щодо України поєднуються з критикою антидемократичних дій уряду в самій Росії. У Санкт-Петербурзі 21 березня відбулося перше засідання комітету з підготування „Демократичного маршу", запланованого на 1 травня. У його програмі – відеоміст з Україною, виступи українських артистів.

Відомий російський історик Борис Соколов написав 21 квітня на своїй інтернет-сторінці: „Усе це уже було. Відразу після узяття влади в Петроґраді й Москві більшовики заходилися встановлювати свою контролю над Україною. Більшовики використовували нехитру, але дієву тактику: інспірували виступи меншин з числа власної аґентури, які закликали на допомогу російську Червону армію. (…) Навряд чи сьогоднішня Україна встоїть проти російського тиску, якщо не буде жорстких фінансово-економічних санкцій проти Росії і військової допомоги НАТО".

18 квітня російські правозахисники Людмила Алексеєва, Андрій Зубов, Михайло Касьянов, Георгій Сатаров, Лілія Шевцова заявили у відкритому листі: „На початку березня російська армія окупувала Крим, а тепер намагається захопити південний схід України. Це ганьба для Росії, ганьба для нашої армії. Режим штовхнув російського воїна на злочин проти брата й проти власної честі".

Ці голоси з Росії мають почути і сприйняти насамперед росіяни.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Козаки не бажали війни проти Криму

Левко Хмельковський

У 1735 році Росія розпочала війну проти Кримського ханства з метою загарбання Криму. У Гетьманщині було на той час 68.8 тис. козаків, з яких у 10 полках перебували 22.7 тис. осіб. Для походу на Крим Росія потребувала 30 тис. козаків. При цьому йшлося також про засоби утримання: згідно з царським указом, кожен козак повинен був мати з собою двох коней, рушницю з набоями, спис і шаблю, одяг і взуття, харчі на увесь час походу. Така перспектива не була обнадійливою для козацтва. На той час 13 тис. козаків вже були задіяні у російському війську у Польщі. Та й Кримське ханство для козаків не було настільки ворожим, щоб йти на його повне знищення.

До 28 червня 1735 року вісім козацьких полків мали вирушити у похід разом з росіянами, але козаки на війну не поспішали. У серпні прибуло лише 12 тис. козаків з очікуваних 30 тис., а після жорстких заходів влади додалося ще 4,000. Однією з причин було й те, що реґулярне московське військо на шляху Україною до Криму забирало з собою найкращих коней і людей як їздових, брало також харчі та інше спорядження для свого походу. Сама природа захищала Крим. З 13 жовтня почалися дощі, потім випав сніг, ударив мороз. Через відсутність корму і хвороби загинуло 9,000 вояків та 3,000 коней. Попереду був голий засніжений степ. Військо зупинилося.

Перша невдача не зупинила Москву, і 1736 року війну було продовжено. Запорозька фльота перервала морське сполучення Туреччини з Кримом, захопила кілька ґалер з гарматами. Того року Москва наказала вислати на війну проти Криму 30.2 тис. козаків. Але зібрати таке військо не вдалося. У полки вирушили спеціяльні інспектори, яким вдалося зібрати 6,684 козаків. При цьому значна їх частина до походу не надавалася, мала виснажених коней і не мала зброї.

20 травня 1736 року армія фельдмаршала Бурґарда Мініха рушила в похід і штурмом захопила Перекопські укріплення, а 17 червня російське військо увійшло до столиці ханства – Бахчисараю, але нестача продовольства і води та епідемії змусили росіян знову відступити в Україну. Активну участь у війні брали запорозькі козаки, витриваліші і боєздатніші, ніж росіяни.

1737 рік розпочався великим зимовим нападом кримського хана на Україну. Але 16 лютого хан відійшов за Дніпро. Навесні російське командування відновило наступ. Запорозька фльотилія взяла під контролю гирло Дніпра. Близько 40 тис. вояків у червні переправилася на Арабатську стрілку, вступили в Крим, завдали ряд поразок військам кримського хана, проте через нестачу води та продовольства були змушені знову залишити Крим.

Впродовж літа на правому березі Дніпра було споруджено укріплення. У жовтні під Очаковом розгорнулося жорстоке бойовище. Очаків боронили близько 5,000 вояків і козаків. 30 жовтня 1737 року супротивник припинив атаки, бо в турецькому таборі спалахнула чума. Росія теж не мала сили для війни.

У кримський похід 1738 року мали йти козаки Чернігівського, Стародубського, Ніжинського, Гадяцького і Лубенського полків. 15 квітня на них чекали в Ізюмі. Але прибуло лише 8,000 козаків, з яких до походу залишилося 5,100, а решта розбіглася. У війську шаленіла чума. Укріплення спорожніли. Запорозькі човнові команди, рятуючись від хвороби, мали окремий постій на островах Дніпровського гирла. У 1738 році бойові дії не велися. Фортеці Очаків та Кінбурн 31 серпня росіяни зруйнували, щоб не віддати ворогові. На цей момент епідемія вже встигла перекинутись у прикордонні райони України.

На 1739 рік було визначено, що за нестачу кожного козака полковник мав заплатити 2 рублі кари, міг втратити майно і маєтки. Похід проти Криму мав розпочатися 18 березня 1739 року. Умови його були трагічними: в степу бракувало води, корму для коней, козаки, не маючи платні від уряду, убожіли і ремствували.

До кінця травня 1739 року переправу кримської експедиції було завершено, армія, яка зосередилась на Слобожанщині, готувалась виступати на Крим. Впродовж квітня-травня з Брянська до порогів вийшло 827 байдаків. Усі переправи на кримський берег ретельно охороняла татарська кіннота. Армія росіян стала табором у верхів'ї Молочних Вод. Козаки мали завдання вести розвідку. Але вихід союзної Австрії з війни змусив Росію відмовитися від Криму. У вересні 1739 року бойові дії були припинені, Росія уклала мир з Туреччиною, згідно з яким мала зруйнувати усі свої укріплення, їй було заборонено мати фльоту на Чорному морі. Загибель вояків від спеки, голоду та епідемій становила головну статтю втрат російської армії, які перевищували 100 тис. осіб.

У розповіді використано дослідження Олега Репана „Мобілізація козаків Гетьманщини для воєнних походів у 1735-1739 роках".

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чому я перестала писати вірші російською мовою

За вихованням я дуже стримана, розповідати про себе не наважуюсь. Та гадаю, що повинна пояснити причину „походження“ своїх віршів, які почали з’являтися у „Свободі“. Я народилась на Тернопільщині, але навчалась в російських школах, інституті. Спілкування було теж російською мовою. Мені здавалось, що у творчості важлива поезія, а мова – на другому пляні. Але мій московський сусід кілька років тому зауважив, що ненавидить бандерівців.

„А що поганого вони вам зробили?“ – запитала я у нього. „Вони співпрацювали з фашистами“, – сказав він. „Цього не може бути!“ – заперечила я.

Мій батько Мирон Миськів як бандерівець відсидів у Воркуті п’ять років, а мав сидіти ще 20 років. Через це і прізвище мені дали мамине дівоче. Степанівною я стала на честь Степана Бандери, бо народилася 14 жовтня – на Покрову і в День народження УПА. Та особливого значення для мене ці обставини спершу не мали. Я жила у іншому вимірі. Чомусь вважала, що винна у всіх злочинах радянська влада. Її тепер немає, то й говорити нема про що! Запізно!

Щоб довести сусідові його неправоту, я стала шукати літературу про Степана Бандеру, дізналася, скільки людей було закатовано. Зрозуміла, що катували їх не тільки радянська влада, а перш за все московіти. Відтоді я свідомо перестала писати російською мовою, пишу виключно українською мовою. Та знань мені бракує. Напевне, це дуже відчувається, вірші можуть видатися простими, мова – штучною. Жити в Україні покищо не можу через родинні обставини. Взагалі мені здається, що вірші не пишуться, а вони самі виникають. Розповсюджувати їх я вже сама мушу.

Ярослава Шумляківська,
Феодосія, Крим

Бандеро, де ти?

Загонами солдат чужинських
Кишить південна Україна,
Вогонь і дим в очах не свійських,
В душі у кожного – руїна.
За ними грізні БеТееРи
Прийшли з Московії своєї,
Ніде не чути вже: „Не вмерла“,
Не моляться протоєреї.
Катів, сексотів байстрючата
В Донецьку вугільнім,
в Слав’янську
Йдуть патріотів полювати,
Як це було в часи радянські.
Бандеро, обізвися, де ти?
У Всесвіті? У райських кущах?
У зрадах, в кулях кулеметних
Знов Україна невмируща!

Маємо зупинити російських окупантів!

Організація Українських Націоналістів (бандерівців) надіслала 17 квітня до „Свободи“ вміщену нижче заяву про події в Україні.

Ситуація на сході України досягла критичної межі. Стає зрозумілим, що дипломатія є безсилою і на зміну їй мають прийти більш рішучі методи. Організація Українських Націоналістів (бандерівців) наголошує, що антидержавні провокації в Донбасі і на Харківщині організовані особисто Президентом Росії Володимиром Путіним і проводяться під наглядом російських аґентів, професійних убивць, які вже виказали свої „вміння“ в Чечні, Грузії, а в березні цього року – в Криму.

Тільки контртерористична операція, яку почало керівництво держави, може покласти край нахабству і безкарності російських окупантів та захистити мирне населення від безчинств аґресорів та проплачених провокаторів. Ніякі перемовини з терористами, ніякий діялог з окупантами, ніякі обіцянки „референдуму“ не дадуть результату, адже мета Кремля – взяти під контролю всю Україну, від’єднавши від неї спочатку схід, куди плянується повернути московську маріонетку – Віктора Януковича, а потім, за допомогою російських спецназівців, вчинити переворот у Києві.

Відлік пішов на години. Лише об’єднання зусиль армії, народу, влади можуть зупинити російських окупантів. ОУН (б) закликає українців та владу спільно взятися за протидію терористам, створювати загони народного ополчення. Силовиків і мешканців сходу закликаємо підтримувати одне одного, а українському війську бажаємо сміливости та сили духу.

ОУН (б) також закликає країни Евросоюзу, США, Канаду, весь цивілізований світ вдатися до більш радикальних кроків, ввести в Україну миротворчий континґент, а також повністю ізолювати Росію в економічному пляні. Інакше кремлівського аґресора буде важко зупинити. Режим В. Путіна кинув виклик всьому цивілізованому світові. Ми вітаємо рішення Німеччини поставляти газ в Україну реверсним способом, що дозволить зменшити залежність від російських енерґоносіїв та допоможе запобігти поглибленню економічної кризи.

Йдеться про незалежність, майбутнє, територіяльну цілісність України, тому українці сходу та заходу, українці за кордоном, мають згуртуватися проти загрози й діяти рішучими методами проти російських терористів. Адже іншого шляху у нас немає.

Ми на своїй землі! Ми переможемо!

Ще можна врятувати українську землю

Хоча я не народилась і не виросла в Україні, та мені не байдуже, що чекає країну моїх прадідів. Від січня цього року багато неґативних змін сталося в Україні. Багатьом українцям, які живуть за кордоном, дуже важко і прикро бачити, як Українська держава поволі розпадається на малі шматки, стає цілковито залежною від газу і нафти Російської Федерації.

За останні 20 років в Україні, на жаль, не зроблено достатніх змін, щоб принести стабільність, яка була б корисна для усіх людей в Україні. Цей дорогоцінний час не був використаний, а тільки втрачений. Через це сьогодні Україна має трагічні наслідки, які кожний відчуває. Держава втратила Крим та частину фльоти. Не можна дозволити, щоб було втрачено ще більшу східну територію, яка завжди була складовою частиною України.

Тому виконуючий обов’язки Президента Олександер Турчинов має право обороняти і захищати українську землю. Ця величезна відповідальність лежить також на усіх українцях. Ще можна врятувати українську землю з підтримкою західніх держав.

Мій батько, філософ та поет д-р Мар’ян Ковальський розглядав цю проблему уже давно. Він написав вірш „Українці“ в 1964 році і також статтю „Сучасність і майбутність України“ в 1992 році, де висловив думки про те, як має бути збудована Україна. Його пророчі остереження стосуються теперішнього дня України.

Усі українці зобов’язані любити, шанувати і берегти нашу страждальну Україну, яка повинна залишатися Батьківщиною для подальших поколінь.

Богданна Ковальська,
Торонто

Треба йти на вибори!

У ці дні можна почути численні обіцянки і клятви політиків у відданості народові України. Однак, політичні сили, котрі у ці дні намагаються здобути голос виборців, захищають вузько кланові, кумівські, реґіональні, галузеві та будь-які інші інтереси. Найменше їх цікавить доля України і кожного з її громадян. За красивою обгорткою їхніх виборчих програм – порожнеча. Прикро стає за людей, яких купують на солодкі, але нереальні обіцянки та за гречану крупу. Українці не мають іншого виходу, як разом працювати на свою державу. І провідником у цій справі можуть бути лише проукраїнські, національно-демократичні сили.

Є ще одна проблема. Відбувся процес розмивання середньої кляси, до якого люди належать як за рівнем освіти і світоглядними установками, так і за рівнем матеріяльної забезпечености. Раніше це були вчителі, медики, інженерно-технічні працівники, викладачі вузів. Дуже вагома частка суспільства, яка забезпечувала стабільність. А сьогодні ці люди виштовхнуті у табір пролетаріяту і не сприймають виклики сьогодення. Але зневіра та байдужість не повинна оволодівати суспільством.

Це вже було в нашій історії. Згадаймо події 1905 і 1917 років. Саме байдужість та інерція народу у великій мірі зробили можливими трагічні для України події. А хто першим постраждав? Саме ті, кого зараз назвали б інтелектуалами. Те саме відбувається сьогодні. Усвідомити це і зупинитися вкрай важко, але конче необхідно.

А тому треба йти на вибори, не залишатися байдужими до своєї долі та долі своїх дітей, мати людську гідність і не дозволяти далі ганьбити себе, свій народ, свою Україну!

Іван Буртик,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Засуджуємо безчинства російських шовіністів

Кобзарська громада України глибоко стурбована долею свого побратима – кобзаря та громадського діяча, уродженця Черкащини Василя Лютого. 21 квітня під час віча на підтримку єдиної України в Рубіжному Луганської области він був жорстоко побитий, а потім заарештований. Під час арешту застосовувалися тортури.

Ми засуджуємо безчинства російських шовіністів і протестуємо проти бездіяльности правоохоронних органів. Вимагаємо негайного звільнення кобзаря і композитора Василя Лютого.

проф. Володимир Єсипок,
голова Національної спілки кобзарів України,
Роман Коваль,
президент Історичного клюбу „Холодний Яр“,
Київ

Василь Лютий на відкритті пам’ятника закатованим більшовиками повстанцям у селі Соснівці на Кіровоградщині 22 квітня 2012 року.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Парафіяни дізналися про діяльність УНСоюзу

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Професійний продавець страхування Головної канцелярії УНСоюзу Оксана Станько, в неділю, 6 квітня, представила пляни життєвого страхування і ануїтетів парафіянам Української католицької церкви св. Івана Хрестителя.

Після Божої Служби парафіяни мали можливість довідатися про важливість і користь від постійного страхування і пенсійних грамот у плянуванні майбутнього.

Оксана Станько біля інформаційного столу УНСоюзу.

Верифікаційна комісія ствердила повноправність делеґатів на 38-му Конвенцію УНСоюзу

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Верифікаційна комісія на своєму засіданні, що відбулося 24 квітня в Головній канцелярії УНСоюзу, перевірила повноправність делеґатів 38-ої Звичайної Конвенції УНСоюзу. У засіданні взяли участь члени комісії (зліва): Марія Дрич (Відділ 269), Валентина Каплун (Відділ 269), Богдан Добощак (Відділ 59) і Михайло Богдан (Відділи 133-142). Юрій Симчик (Відділ 42) не був присутнім. Верифікаційна комісія перевірила статус усіх делеґатів відповідно до Статуту УНСоюзу. Усі делеґати є членами УНСоюзу і мають активні поліси і сплачені вкладки станом на 31 грудня 2013 року. Комісія ствердила, що 59 делеґати є повноправними до участи в конвенції цього року.

Відбулися збори 194-го Відділу УНСоюзу

Олександра Юзенів

НЮ-ЙОРК. – 28 березня в приміщенні Товариства „Самопоміч" відбулися річні збори 194-го Відділу Українського Народного Союзу, головою якого є Олександра Юзенів, а секретарем – Оксана Лопатинська.

Головою зборів був Василь Панчак, секретарювала Дарія Костів. Звітували голова відділу О. Юзенів, секретар-скарбник О. Лопатинська та голова Контрольної комісії Надія Савчук. Відділ, який був заснований у 1919 році, має 111 членів.

Перевибрано головою О. Юзенів, секретарем-скарбником – О. Лопатинську, Контрольну комісію вибрано в складі: Н. Савчук – голова, В. Панчак і Анастазія Гірняк – члени.

Делеґаткою відділу на Конвенцію УНСоюзу, що відбудеться 15-18 травня, вибрано О. Лопатинську, заступницею – Н. Савчук.

Вирішено виділити з каси відділу 100 дол. на пресовий фонд „Свободи".

Учасники зборів (зліва сидять): Дарія Костів і Надія Савчук, стоять – Оксана Лопатинська, Олександра Юзенів, Анастазія Гірняк, Василь Панчак.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

У зв'язку з тим, що витрати на друк і доставу „Свободи" поштою коштують 110 дол. за число, з 1 грудня змінилися ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода" (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	**45** дол.	**90** дол.	**50** дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол. Передплатити можна кредитовою карткою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	**50** дол.	**95** дол.	**55** дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи" коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

Український Народний Союз і громада – друзі на життя

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

З УПЦ в США привезли допомогу Евромайданівцям

САВТ-БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – Українська Православна Церква в США приєдналася до благодійної допомоги пораненим, а також сім'ям вбитих на Евромайдані. З благословення Митрополита Антонія Владика Даниїл, під час першого тижня квітня відвідав різні частини України.

У Києві він зустрівся з представниками благодійної організації „Крокуємо разом", члени якої є безпосередніми представниками довгодіючих програм УПЦ в США і надають допомогу дитячим будинкам-інтернатам та різним медичним установам в Україні. Вони мали доставити фінансову допомогу тим, хто звернувся до цієї організації після трагічної загибелі „Небесної сотні".

3 квітня Єпископ Даниїл прибув до Тернопільської області з фінансовою допомогою 30 особам, які брали участь у подіях Майдану в Києві та втратили своїх близьких або особисто зазнали травм. Під час зустрічі з заступником міського голови Тернополя Леонідом Бицюрою та Архиєпископом Нестором і духовенством Української Православної Церкви Київського патріярхату і студентами Владика Даниїл цікавився їхнім баченням майбутнього.

Після повернення до Києва Владика Даниїл відвідав наметове містечко на Майдані, де зустрівся з релігійними та політичними провідниками громади, вислухав їхні розповіді та підтримав їх морально. Владика передав звернення Митрополита Антонія: „З тривогою у серці я спостерігаю за усім, що відбувається в Києві та Україні. Я молюся за український народ, особливо в цей час, за громадян Харкова, Донецька і Луганська, де насильство і сепаратистські дії зросли протягом останніх днів. Я закликаю всі сторони знайти вирішення проблем, працюючи разом у мирі".

7 квітня Владика Даниїл від імені всіх вірних УПЦ в США доставив другу частину фінансової допомоги, яка на теперішній час складає понад 70 тис. дол.

УПЦ в США

Вшанування пам'яті „Небесної сотні" на Евромайдані. (Фото: УПЦ в США)

Владика Даниїл в присутності представників Тернопільської обласної ради та духовенства Української Православної Церкви Київського патріярхату вручає фінансову допомогу. (Фото: УПЦ в США)

Відбулися збори відділу ОУА

Галя Грицик

НЮ-ЙОРК. – 6 квітня відділ в Ню-Йорку Об'єднання українців Америки (ОУА) „Самопоміч" провів річні загальні збори, які відкрила голова відділу Наталя Дума. Вона привітала голову Головної управи ОУА Олега Лопатинського та настоятеля Української католицької церкви св. Юра о. Бернарда Панчука, який промовив молитву. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять померлих у звітному році.

Галя Грицик прочитала протокол попередніх зборов. Члени управи звітували про свою працю. Відзначено великий особистий внесок у діяльність „Самопомочі" Ірини Д'Алесіо та Оксани Лопатинської.

Голова Номінаційної комісії Володимир Корнага запронував обрати до управи Н. Думу, Надію Савчук, Дарію Дроздовську, Анастасію Гірняк, І. Д'Алесіо, Г. Грицик, Ліду Лещук, Василя Панчака, Мотрю Мілянич, до Контрольної комісії – Ярослава Оберишина, Володимира Сафяна та Стефу Самущак, до Товариського суду – Анну Сафян, Катерину Поліщак і Неонілу Онуферко. Цю пропозицію схвалено.

Великодній базар відбувся в Осередку св. Андрія

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – Традиційний Великодній базар відбувся 4 квітня в Українському осередку св. Андрія. Заля була прикрашена писанками, сцена прибрана як святкова світлиця, а при вході зустрічали гостей члени управи Геньо Томашоський та Марія Бойдуй при столику з пахучими бабками та ковбасами.

На дальших столах були традиційні українські страви – борщ, вареники, голубці, картопляники та налисники, які приготували Дарія Томашоська, Люда Костик, Марія та Микола Компанійці, Галя Лісничої та Клара Шпічка. Були столи з різноманітним печивом та тортами під орудою Одарки Горбачевської та Ненсі Возьної.

Важливою частиною базару був показ писання традиційних писанок, який провели відомі писанкарки Маруся Гайова та Оля Татарко.

З нагоди 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка члени Товариства української мови під керівництвом Нелі Лехман подбали, щоб був стіл з його творами та відбитками його картин.

Можна було купити ювелірні вироби Ліди Свистун та різні речі щоденного вжитку при столику „Ukranian American Club".

Успіх базару забезпечили голова комітету Д. Томашоська та члени новообраної управи під головуванням Віктора Лісничого, а також О. Горбачевська, Н. Возна, Ліда Бойко, Юлія Данилович, Богдан Боднарук, Юлія Стромецька, Віктор Каплій, Володимир Шпічка, Микола Веремієнко.

Новообрана екзекутива управи Осередку св. Андрія (зліва): Дарія Томашоська, Богдан Боднарук, Марія Бойдуй та Віктор Лісничий. (Фото: Віктор Лісничий)

Спілка Української Молоді влаштувала баль дебютанток

Понад 500 жінок та дівчат святкували 50-ліття балю дебютанток. (Фото: YCP Studio)

Наталка Горбачевська,
Віктор Курилик

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – 1 березня Спілка Української Молоді (СУМ) влаштувала ювілейний, 50-ий баль дебютанток за участи понад 800 гостей у великій залі готелю „Шератон". Урочисто відзначено вступ у доросле життя 22 юначок з осередків СУМ у штатах Ню-Йорк, Ню-Джерзі та Мериленд.

Традиція балю дебютанток СУМ бере свій початок з 1962 року, коли в авдиторії Академії св. Юра в Ню-Йорку новоприбулі українські переселенці представили дівчат перед гостями, щоб відзначити їхнє повноліття. У 1965 році Крайова управа СУМ взяла ініціятиву щодо офіційного проведення балю дебютанток для юначок СУМ. Відтоді постійно збільшувалося число дебютанток. У 1969 році їх було 43 особи. Розширювалася географія проведення балю у різних місцях Ню-Йорку та Ню-Джерзі.

Для дівчат, які дебютували цього року, це був історичний момент – вони долучилися до 770 панянок, котрі протягом попередніх 49-ти років урочисто вступили у доросле життя. Після офіційного вітання гостей голова комітету з підготування балю Лариса Блага-Татаренко представила історію балів на основі відеомонтажу фотографій Наталії Воробець.

Зважаючи на політичний розвиток подій в Україні, програма вечору включала офіційну хвилину мовчанки. Голова Крайової управи СУМ Андрій Бігун звернувся до присутніх з словами солідарности та єдности з українським народом, визнання боротьби та пожертви наших братів та сестер, які відстоюють волю та гідність України. Владика Павло Хомницький прочитав молитву за Україну, в той час як дебютантки запалили свічки як символ вічного вогню в пам'ять за загиблими героями Майдану.

Господарі балю Оля Фіґоль та Юрій Симчик були відповідальними за офіційне представлення дебютанток та проведення церемонії. За традицією, кожна дебютантка, одягнена в довгу білу сукню та довгі білі рукавички до ліктів, спочатку підходила привітати своїх бать-

(Закінчення на стор. 17)

Soyuzivka
The best and biggest Ukrainian festival in USA
Ukrainian Cultural Festival at
Soyuzivka
Save the date!
July 11-13, 2014
Soyuzivka Heritage Center * 216 Foordmore Rd. , Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641, email: soyuzivka@aol.com; www.soyuzivka.com
for reservations and more information

Томас Фрідман: Путін більше боїться України, ніж Америки

Американський журналіст-міжнародник Томас Фрідман – один з найвпливовіших коментаторів у світі. Двічі на тиждень він виступає на шпальтах газети „Ню-Йорк Таймс“. За висвітлення різних міждержавних, міжнаціоналних конфліктів він одержав уже три Пуліцерівські нагороди. Під час недавнього перебування в Києві з лекцією „Коротка теорія про все на світі“ Т. Фрідман відповів на запитання заступника головного редактора „Української правди“ Сергія Лещенка. Нижче вміщуємо (з невеличкими скороченнями) текст цієї розмови.

– Як ви оцінюєте ситуацію в Україні? Які бачите ймовірні сценарії розвитку подій?

– Мені б дуже хотілося, щоб Україна знайшла свій шлях у майбутнє, прийнятний для більшости населення, і щоб при цьому не було проблем з боку Росії. Але з кожним днем шанси на такий розвиток подій тануть на очах. Зараз на карту поставлено майбутнє, і виграти може або Путін, або Україна.

Україна робить правильно багато речей. Але перед країною зараз постає завдання – створити інклюзивну та леґітимну політичну систему, яка зможе втілити сподівання Майдану через реальні політичні партії, органи управління і політичний процес.

Якщо Україні вдасться втілити в життя ідеї Майдану та обрати гідних провідників, які зможуть привнести ідеї Майдану в політику, у взаємини з Европейським союзом, якщо схід і захід будуть мати гарні перспективи, – це надзвичайна загроза для Путіна. Він боїться цього більше, ніж наших літаків, танків і навіть санкцій...

– Ви говорите про інклюзивний уряд, тобто той, який включатиме представників усіх партій, в тому числі реґіоналів. Але як можна пропонувати місця в уряді тим, хто вбивав ваших прибічників?

– Звернімося до досвіду країн „Арабської весни“. Яка з цих країн має зараз найкращі результати?

– Це Туніс.

–А ви знаєте, якій країні США найменше допомагали?

– Тунісові?

– Саме так. Чи не здається вам дивним той факт, що саме та країна, якій ми найменше допомагали, має найкращі результати? Чому? Туніс мав розбіжності у поглядах між релігійною та світською частинами населення.

Так само, як у вашій країні багато суперечностей у поглядах людей, які живуть на заході та сході. В результаті важких випробувань Туніс отримав дві дуже важливі речі, і перша з них – це політична філософія „немає переможців і переможених“.

Наприклад, вам хтось не подобається, ви йому не вірите, таке буває. Бо, наприклад, ви – релігійна особа, а він – ні. Але ви маєте знайти спосіб написати разом Конституцію, яка буде задовольняти вимоги всіх сторін. Тоді немає ані переможців, ані переможених.

Залучайте людей, створюйте рівні для всіх можливості у політиці, навіть якщо вам важко з кимось домовитись. Такими мають бути основні керівні принципи для народу України. Це те, що ви можете зробити.

– Ми вже мали подібний досвід, існувала широка коаліція за Президента Віктора Ющенка, а результат був жахливим.

– Я не кажу про коаліцію. Я маю на увазі можливість рухатися уперед на засадах спільних принципів. Це не просто об’єднання людей, а об’єднання ідей, цінностей. Це має бути коаліція спільних цінностей, а не поділ пирога: „Це – тобі міністерство, це – мені міністерство, і давай красти разом“.

– Що має робити Україна? На чому треба сфокусувати зусилля? В якій галузі?

– Існують пріоритети. Перший – це створення чесного, достойного та інклюзивного уряду. Необхідно мати надзвичайно сильне громадянське суспільство, встановити прозорість, залучати засоби масової інформації.

По-друге, є те, що я називаю „ґльобалюцією“. А „ґльбалюція“ для мене – це революція ззовні. Чим більше Україна має контактів з Европейським союзом, тим більше вона долучається до загальноевропейських стандартів прозорости, підзвітности, відповідальности та управління.

– Як ви вважаєте, наскільки ефективною була політика адміністрації Президента Барака Обами щодо України?

– Знаєте, ми переоцінюємо Америку та її можливості в таких країнах, як Єгипет, Туніс, Сирія та Україна, і недооцінюємо те, що можуть зробити самі люди цих державах. Мене більше цікавлять ваші дії, вони набагато важливіші від того, що робимо ми.

– Мені здається, що деякі українці відчули розчарування, адже ви відписали Будапештський меморандум...

– Звичайно.

– Тобто ми маємо підпис Президента Била Клінтона на документі, але Сполучені Штати не втрутилися у конфлікт у Криму. В Україні втрачають віру в ґарантії Америки.

– Я розумію ваше розчарування. Я не є представником адміністрації Президента США, а отже, я не збираюся їх захищати. Але я вважаю, найголовніше – це те, що робите саме ви.

– На вашу думку, як зміниться світ за 10-15 років?

– Я б ніколи не зміг подумати, що зможу давати інтерв’ю, яке будуть записувати на „iPhone“. Десять років тому для цих потреб був необхідний

(Закінчення на стор. 19)

МИСТЕЦТВО

Під батутою українки хор здобув славу

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – 21 березня у відомій концертній залі Карнеґі-гол – „Решітал“ відбувся перший концерт камерного хору Каліфорнійського університету в Берклі, а 22 березня, у парафіяльній залі церкви св. Луки при Гадсон-авеню – другий виступ цього славетного вокального колективу у складі 35 співаків і співачок, на якому мав щастя бути автор цих рядків.

Від 1990 року цим історичним хором диригує українка Марійка Кузьма.

Хор має велику історію. Його заснував у 1930-ти роки відомий американський композитор Рандал Томпсон. У 1980-ті роки творчий колектив здобув міжнародне визнання. Співають у ньому і професійні вокалісти, і просто обдаровані голосом люди. Хор виконує твори давніх і сучасних композиторів, концертував у Канаді, на сході і заході Европи, удостоєний багатьох нагород.

Отже, перша частина концерту складалась з короткого уривку великого твору Р. Томпсона „Реквієм“ – „Let everythig that hath breath“ – (Хай все, що дихає, хвалить Господа), яким відрито програму концерту. Молитовний тон виконання справді вражав слухачів.

У цьому ж духовному ключі прозвучала композиція Тревора Вестона „Ashes” (Попіл). Це своєрідна медитація на тему страшної трагедії Ню-Йорку „9-11“ , себто повітряного нападу на вежі Світового торговельного центру. Композитор Т. Вестон народився в Ню-Йорку, навчався і завершив студії докторатом у Каліфорнійському університеті в Берклі, відтак повернувся до Ню-Йорку і був безпосереднім свідком трагічних подій 11 вересня 2001 року, які з надзвичайно глибоким почуттям віддзеркалив у своєму творі. На тлі хору сольові партії виконували тенор Чейс Атіґа і бас Даніель Алей, і це межування голосів творило атмосферу жалоби і розпачу, які переживало вільнолюбне американське суспільство.

Надхненно і ствердно прозвучала у виконанні хору пісня Еріка Вітакра „Алилуя – хвала Господеві“, з сопрановою партією Андреї Міч, а також пісня „Awit sa Panginoon“, яку можна перекласти як „Господня нагорода“, автором якої є філіпінець Робін Естрада, випусник Університету в Берклі. Він спеціяльно приїхав з Філіпін, де співає у відомому хорі „Ateneo Choir of Manila“, щоб взяти участь у концерті. На тлі хору співав мішаний квартет: сопрано Ніколе Осланце, альти Марта Монтоя і Таня Іванова-Варімезова і тенор Чінґ Чанґ.

Дуже тепло прийняла публіка композиція Павла Брентлі „Псалом 89“ – про те, що є завжди актуальним в духовному житті кожного істинного християнина, про вічні Божі ласки Божу творчу всеприсутність у світі.

Молитовний цикл першої частини концерту завершено жалобною композицією „Funeral Canticle“ Джона Тавенера, у якій дует виконували тенор Ніколяс Коо і бас Ав’ель Бало.

Друга частина концерту складась з музично-вокального розмаїття. У супроводі кубинського музичного інструмента „tres“ були виконані твори кубинсько-американського композитора Йоаквіна Нін-Кульмела, еспанською мовою. Пісню „La rosa enflorece“, композицію Джорджа Лідермана мовою ладіно (діялект еспанської) і композицію Річарда Фельціяно з зимового сезону.

Шануючи свої родинно-українські корені, дириґентка М. Кузьма включила у програму концерту композицію відомої української композиторки Лесі Дичко „Весна“ („Вийди Іванку, вийди, Іванку…“), і на це виконання авдиторія відгукнулась бурею оплесків, і хорові довелось заспівати на додаток. Водночас у залі замайорів український синьо-жовтий прапор і чулися вигуки солідарности з українським народом. Українська діяспора у США може бути гордою, що українські таланти так органічно вписуються у культуру, зокрема музичну, Америки.

Творчий вечір Романа Коваля відбувся у Києві

КИЇВ. – В Національній спілці письменників України 22 квітня відбувся творчий вечір Романа Коваля, який свій виступ розпочав спогадом: „Свої 40 років я відзначив у Київському міському будинку вчителя презентацією книжки „Отамани Гайдамацького краю: 33 біографії”. Відтоді минуло вже 15 літ“.

Презентуючи книжку „Медвинське повстання”, Р. Коваль нагадав пророчі слова українського політичного діяча Івана Дубинця: „Прийде час – і український народ серед героїв і жертв, що полягли за волю України, буде згадувати й імена медвинців”.

Так і сталося! Основою книжки стали спогади учасників медвинського повстання І. Дубинця та Миколи Василенка. Вміщено також нариси про бандуриста Антона Митяя, отаманів Григорія Пирхавку та Дмитра Цвітковського, біографічну довідку бандуриста Костя Місевича, спогади-роздуми Юрія Лавріненка, оповідання Григорія Косинки, ряд інших матеріялів.

Збагатили книжку 125 світлин, більшість з яких вперше вводиться в обіг.

На вечорі промовляли Петро Гогуля (співупорядник книжки), автор кількох розділів Володимир Здибко, режисери Олександер Муратов, Олександер Рябокрис та Олександер Домбровський, скульптор Михайло Горловий, поетеса Тетяна Лемешко, журналісти Микола Владзімірський та Костянтин Дикань, дочка голови Української Головної Визвольної Ради Кирила Осьмака Наталка Осьмак, народний депутат України від об’єднання „Свобода” Юрко Сиротюк та Міністер екології і природних ресурсів Андрій Мохник. А Ольга Страшенко прочитала свій вірш про медвинське повстання.

Прикрасила вечір презентація альбому „Пісні Визвольної боротьби XX століття”. Пісні з альбому співали кобзарі Тарас Силенко і Тарас Компаніченко, барди Гриць Лук’яненко, Володимир Самайда, Володимир Гонський, фольклорист Валерій Гладунець, а пісню „Любо, братці, любо” співала уся заля.

Прес-служба Історичного клюбу „Холодний Яр”

Оркестри грали гимн Евросоюзу в різних містах України

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Наступного дня після підписання Угоди про асоціяцію між Україною та Европейським союзом в Одесі 22 березня пролунав гимн об’єднаної Европи – „Ода до радости“, в основу якої покладено тему фіналу „Дев’ятої симфонії“ Людвиґа ван Бетговена.

Саме на честь визначної події відбувся концерт Національної симфонічної оркестри в рибному корпусі славнозвісного ринку „Привоз“. Артисти прийшли у буденному одязі, розчинилися серед людей і порадували всіх музикою. Керував цим дійством американський дириґент Гобарт Ерл, який торік став Народним артистом України. Виступ оркестри покупці й продавці вітали шквалом оплесків.

30 березня на шести міжнародних летовищах України одночасно пролунала „Ода до радости“. Понад 500 музикантів і співаків Львова, Києва, Харкова, Донецька, Одеси і Дніпропетровська взяли участь у цій політичній акції на знак єдности України, відданости її европейському виборові, проти російської аґресії у Криму.

Серед перших, хто підтримав ініціятиву одеситів, були київські колективи Національної президентської оркестри, Академічного ансамблю пісні й танцю Збройних сил України та хору Національного університету культури. На інших летовищах виступили симфонічні оркестри.

Концерт симфонічної оркестри на одеському базарі „Привоз“. (Фото: Сергій Горицвіт)

Виступ симфонічної оркестри на летовищі у Харкові.

Перші пластові сходини відбулися у Стокгольмі

Андрій Ребрик

СТОКГОЛЬМ, Швеція. – 12 квітня у столиці Швеції відбулося урочисте відзначення 102-ої річниці складання першої Пластової присяги. Цього дня вперше в історії були проведені пластові новацькі та юнацькі сходини у Швеції. Участь у них узяли разом з батьками понад 20 новаків та юнаків.

Сходинами провадили пластуни з Швеції – сестричка Мотря Яремко, друг Роман Нагуляк, подруга Тетяна Сарабун, та з України – Марічка Рехман, Софія Будник, Христина Тинкалюк, Ростислав Добош, Соломія Добош, Андрій Ребрик.

Під час сходин було організовано також і великодню майстерку – діти вчилися робити свічки з вощини та прикрашати їх. Відтак, майбутні новаки та юнаки склали пластову обіцянку і отримали хустки. Завершились сходини символічною ватрою-вогником.

М. Яремко сказала: „Ми дякуємо пластунам з України за підготування та приїзд до Стокгольму. Разом ми створюємо Пластову групу в Стокгольмі. Від імені Пласту висловлюю щиру подяку всій українській делеґації за допомогу в організації та проведенні ювілейних пластових сходин у Стокгольмі. Окремо дякуємо усім українцям Стокгольму за участь у сходинах, обід та екскурсію містом".

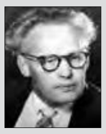
Символічний вогник у Стокгольмі. (Фото: Ростислав Добош)

Мотря Яремко і Роман Нагуляк з подякою від Пласту в Україні. (Фото: Ґлорія Яра)

Майбутні пластуни Стокгольму. (Фото: Марічка Рехман)

Вісті Фундації імені Івана Багряного
Травень 2014 року, ч. 164

Пізнання Івана Багряного триває

(Закінчення з ч. 14)

Зрештою, протидію всьому цьому та багато чому іншому і мав на увазі І. Багряний, коли висував гасло „територіяльного патріотизму", хоч деякі його аспекти він наголошував більше, деякі менше – в полемічному контексті. А дечого він, звичайно ж, не міг передбачити: наприклад, вибухової ролі Чорнобильської трагедії, у моторошному світлі якої Україна зовсім очевидно постала жертвою централістичної сваволі.

Складніше з тезою про кадри майбутнього (на той час) відродження України. На перший погляд здається (і багато хто так і вважає), що ініціювала і реалізувала державну незалежність проукраїнськи настроєна частина партійної бюрократії, зацікавлена в емансипації своєї влади, суверенізації своїх структур. Партійні, комсомольські кадри – ніби за сценарієм І. Багряного. Але воно, мабуть, не зовсім так.

По-перше, І. Багряний виходив з уявлення про партійні та комсомольські кадри 1920-1930-их років, коли серед них було справді чимало людей, відданих Україні. Але під час великих і малих сталінських чисток їх було винищено, з „націоналухильниками" покінчено. На їхнє місце поприходили безпринципні кар'єристи. І повоєнний комсомол був не зовсім той, що його пам'ятав І. Багряний. Хоч якийсь відсоток ідеалістів і прихованих „націоналістів" (людей з українською душею, зорієнтованих на українську традицію й українські інтереси) все таки був. Але не вони визначали обличчя партії й комсомолу, хоч у ширшому розумінні надії І. Багряного на нові покоління освіченої молоді були виправдані. Тим більше, що, попри всі зусилля офіціозу й радянської освіти спотворити українську історію, багато про що промовляли нам Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка; не зовсім було забуто справу Івана Мазепи чи й промовистий факт існування УНР і ЗУНР.

Лютий „антибандерівський" жарґон офіційної пропаґанди викликав інтерес також і до цієї теми, і насамперед від „західняків" можна було дізнатися про героїчну боротьбу українського підпілля, УПА. Взагалі входження західньоукраїнських земель до складу УРСР відчутно вплинуло на національне самоусвідомлення українців – попри всі форми протиставлення „східняків" і „західняків". Насправді ж і на східній Україні невдоволення населення ніколи не вигасало, і влада пильно стежила за настроями людности та постійно вдавалася до „профілактики", навіть уже й після доби „великого терору".

Але все це робилося таємно, за умов цілковитої відсутности „гласності" суспільство просто нічого не знало, деяку інформацію почали оприлюднювати вже в часи незалежності. І лише коли СБУ розсекретила кілька років тому матеріяли КҐБ під кодовою назвою „Блок", стало можливим скласти уявлення про величезні маштаби системи стеження та роботи каральних органів в Україні, а отже – й маштаби невдоволення та „підривної роботи" більш або менш „ворожих" елементів.

Тож І. Багряний не дуже помилявся, коли говорив про невгасний спротив в Україні та покладав надію на внутрішні процеси, на молодь особливо. Він побачив лише самий початок „шістдесятництва", але його друзі стали свідками розгортання руху непокори, різних виявів дисидентства, появи в ньому виразно „самостійницького" крила, – газета „Українські вісті" уважно стежила за цими явищами і вважала їх доказами прозірливости свого провідника.

Що ж до вищої і середньої ланки партійної бюрократії, то в політичному сепаратизмі їх запідозрити могли хіба що кремлівські спадкоємці Сталіна. Але, звичайно ж, надто тісне ярмо їм муляло. За ними стояв престиж потужної республіки, і вони, напевне, відчували, що заслужили гіднішого статусу, більшого адміністративного комфорту. Принаймні це відчувалося в поведінці першого секретаря ЦК КПУ Петра Шелеста (якому не відмовиш у відчутті українських проблем і деякому патріотизмі, хай і дуже обмеженого діяпазону). До того ж, об'єктивні обставини, насамперед господарські, вимагали більшої свободи в прийнятті рішень. Але всі післясталінські московські політбюра ні на хвилину не втрачали сталінської пильности щодо України. Досить згадати долю Шелеста і „роботу" брежнєвського посланця Віталія Федорчука.

Одначе криза радянської імперії стала невідворотною. Тут немає місця й потреби описувати всі внутрішні й зовнішні передумови та перипетії краху СРСР. Згадаймо тільки, що після довгожданої і буквально вистражданої українським суспільством відставки брежнєвця Володимира Щербицького нове керівництво КПУ проводило гнучкішу політику, змушене було відмовитися від брутальних утисків опозиції, що набирала силу, а під час антигорбачовського путчу в Москві, відчувши загрозу й для себе, відмежувалося від путчистів і погодилося на проголошення суверенітету України. Це, безумовно, його історична заслуга.

Однак, не забуваймо головного: це був неминучий крок, зроблений під величезним тиском масового збурення, провідною силою в якому був Народний Рух України.

В. Дергач і С. Козак – лавреати Фундації УВУ

Голова Фундації Українського Вільного Університету Аскольд Лозинський повідомив, що Фундація визначила та нагородила лавреатів літературно-наукового конкурсу ім. Воляників-Швабінських Василя Дергача – за книгу „Кара історії", Сергія Козака – за двотомник „Українські вісті" в Европі й Америці (1945-2000)" та інших авторів.

В 2010 році Фундація ім. Івана Багряного допомогла фінансово письменникові В. Дергачеві з Черкащини видати книгу „Кара історії" про голод, переслідування та боротьбу проти режиму комунізму". В 2013 році вийшла друком його нова книга „Вирок історії" – кіносценарій за трилогією „Кара історії".

В інформації про зміст книги пишеться: „Віками чужоземні загарбники панували в Україні. За всю історію нашої країни особливо жорстокою була кремлівська окупація в 1930-1940-их роках. Цей кіносценарій – про терор, вбивства невинних і про той страх, яким, як зброєю, користувався диктатор Сталін і його поплічники, самі від того страху звільнені. Отруйними зміями розповзалась ганебна чума доносильства. Народжувався страшніший від середньовічної інквізиції спосіб, щоб за чиїмось доносом не опинитися у в'язниці – донеси скоріше сам. За найменший спротив диктатурі вождя – табори Сибіру. Народ постійно, як лещатами, був скутий страхом смертної кари.

Але і в цих умовах молоді патріоти здійснюють акти спротиву. Такі юні месники міста Макіївки на Донеччині. Такі бійці УПА на теренах Західньої України. Ні, над ними не владний страх. Вони ні в підпіллі міста, ні в тяжких умовах лісового життя не здаються радянському КҐБ. В кіносценарії одночасно з справами рядових трударів і вояків радянської армії показані і хитросплетіння задумів і діянь найвищих кремлівських становників, самого Сталіна і його улесливих помічників. Замість обговорення державних питань, щоб утриматись в Кремлі, потрібно повністю підтримувати вождя. Там, у верховних владників, діяв той метод управління державою, який був охрещений людьми як самовбивчий",

С. Козак – другий нагороджений лавреат – народився 21 вересня 1961 року в Костополі на Рівненщині в родині вчителів української мови і літератури. В 1987 році закінчив факультет журналістики Київського університету ім. Тараса Шевченка. Одразу після закінчення університету був запрошений на працю до газети Спілки письменників України „Літературна Україна". Працював спершу у відділі літературної критики, а потім був спеціяльним кореспондентом газети.

В 1991 році Фундація ім. Івана Багярного запросила його на працю в газеті „Українські вісті", що в той час виходили в Дітройті (в той час її головним редактором був Михайло Смик). З 1994 року, після смерти М. Смика, С. Козак був головним редактором газети до кінця травня 2000 року, коли Фундація вирішила припинити дальше її видання, бо число передплатників дуже зменшилося. Від 2010 року С. Козак є головним редактором газети „Літературна Україна". Він – літературознавець, публіцист, доктор філософії, член Спілки письменників України, автор книжок „Волинська літературна еміґрація", „Як вони пишуть: 25 літературних секретів", „Біографії", „Українська планета Ді-Пі" (в трьох томах), „Шукав у слові України" – спогади про Тодося Осьмачку та упорядкував багато різних книг. Нагороду лавреата отримав С. Козак за бібліографічний показник в двох томах змісту газети „Українські вісті".

Здійснив цей проєкт за фінансової допомоги Фундації ім. І. Багряного, упорядкував всі річники газети, зробив виписи всіх головних статтей, підготував іменний показник та словник псевдонімів та скорочень, організував видання книги у видавництвах „Літературної України" та „Ярославів Вал". Вступне слово написав академік Іван Дзюба.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі та потреби Фундації такі особи: по 100 дол. – **Олександер Стрільбецький** для потреб України та **Марія Андрусяк** для допомоги Україні; 70 дол. – **Ніна Квашинська** (з них на пресовий фонд журналів „Березіль" – 40 дол. та „Бористен" – 30 дол.); по 50 дол. – **Медіслав Литвиненко** на потреби Фундації та **Оля і Петро Матули** – в пам'ять щойно померлої Люби Шевченко; 30 дол. – **Алла Черний** для сиріт Дніпропетровська.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами в цей тяжкий час, коли Україну хоче розділити й поневолити північний сусід – Росія, яка домагається щоб Україна не належала до Европи й до НАТО. А щоб була слухняною державою, якій би Москва могла наказувати, що можна робити, а що ні, щоб росіяни мали більші права в Україні, як українці.

Україна потребує допомоги – грошей на видання книг, газет і журналів, які ще більше освідомлюватимуть український народ, щоб він дбав за свою державу, мову, релігію, історію, культуру та добробут українського народу, який століттями був поневолений Москвою.

Дописи і листи
до Фундації ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Твори
ВАЛЬДЕМАРТА КЛЮЗКА
Київ
WE ARE ALL UKRAINE
Запрошуємо Вас на відкриття виставки
в суботу 17-го травня 2014 р. о год. 7 веч.
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org
Години музею:
від середи до неділі
11:30 ранку –
5:00 год. по пол.
EUROMA

Український Музей та
Мистецька група «Яра»
запрошують Вас на виставу
ТЕМНА НІЧ
ЯСНІ ЗОРІ
В 1858 р. Тарас Шевченко був звільнений з неволі після 10 років заслання. Він запізнав великого афро-американського актора Айра Олдріджа і нарисував його портрет.
Вистава створена Мистецькою групою «ЯРА»
неділя
18 травня 2014 р.
о год. 3:30 по пол.
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110
F: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org
Вступ 20 дол.
(включно з перекускою)
Членам 10% знижка
Квитки замовляйте на вебсайті
або телефонічно: 212.228.0110

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ
НОВІ КОРОТКІ ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ
Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні
• Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
• Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
• Доставка листів та пакунків з рук в руки
• Забираємо пакунки з дому
25 РОКІВ КОМПАНІЯ НАДІЙНО СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ
• Доставка пакунків та вантажів з України в США
• Відправка автомобілів в контейнерах
• Розмитнення вантажів в Україні
• Професійна упаковка
MEEST
ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:
www.Meest.us
МІСТ MEEST
ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:
1 800 288 9949
УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ
АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Спілка Української...

(Закінчення зі стор. 10)

ків в глибині танцювального майданчика. Дебютантка отримувала від матері букетик свіжих квітів, а кавалер, вклоняючись, просив дозволу батьків далі супроводжувати їхню дочку. В той час, як кавалер вів дебютантку по колу танцювального майданчика, кожен з присутніх намагався подарувати дебютантці свою посмішку та тепло, а господарі балю розповідали громаді про її основні досягнення та пляни на майбутнє.

Цього року громада вітала Богдану Бартків з Джерзі-Сіти, Ню-Джерзі, у супроводі Маркіяна Блажейовського; Оксану Бігун з Пайн-Бушу, Ню-Йорк, у супроводі Стефана Кобилецького; Таню-Алексу Біланич з Випані, Ню-Джерзі, у супроводі Павла Тимківа; Тересу Дуду з Перл-Ріверу, Ню-Йорк, у супроводі Матея Томашевського; Олесю Греб з Джерзі-Сіти, Ню-Джерзі, у супроводі Богдана Николина; Христю Гудиму з Мілерсвілу, Мериленд, у супроводі Олександера Зелеза; Іванну-Анастазію Кликс з Валінґтону, Ню-Джерзі, у супроводі Олеся Бігуняка; Оксану-Надіяну Климко з Йонкерсу, Ню-Йорк, у супроводі Михася Бетлея; Анастасію-Юлію Коваль з Монтклеру, Ню-Джерзі, у супроводі Петра Ниша; Калину-Галю Мельник з Лонґ-Айленд-Сіти, Ню-Йорк, у супроводі Павла Сениці; Марію Плісак з Вудсайду, Ню-Йорк, у супроводі Михайла Поповича; Мар'яну Пилипів з Рендолфу, Ню-Джерзі, у супроводі Стефана Палилика; Калину-Алексис Ріду з Моріс-Плейнсу, Ню-Джерзі, у супроводі Ріяна Завойського; Роксоляну Сікиринську з Йонкерсу, Ню-Йорк, у супроводі Тараса Гальви; Юстину Скальську з Йонкерсу, Ню-Йорк, у супроводі Едуарда Фая; Марію Сороку з Лівінґстону, Ню-Джерзі, у супроводі Андрія Смита; Христину Струсу з Джерзі-Сіти, Ню-Джерзі, у супроводі Максима Когена; Аліну Сидоренко з Бронксу, Ню-Йорк, у супроводі Николи Васічка; Ксеню Вітович з Реґо-Парку, Ню-Йорк, у супроводі Александра Гумена; Юлію Вознюк з Савт-Рівер, Ню-Джерзі, у супроводі Петра Худолія; Стефку Васічко з Йонкерсу, Ню-Йорк, у супроводі Миколи Дуди; Адріанну Ватсон з Бінґгамтону, Ню-Йорк, у супроводі Стефана Чумака.

Дебютантки та ескорти з організаторами 50-го Балю дебютанток СУМ. (Фото: YCP Studio)

Після представлення Марія Сорока від імені усіх дебютанток зачитала „Приречення" – символічну обітницю, в якій дебютантки обіцяють жити й творити заради добра нашої нації. Вітаючи юних сумівок з дебютом, А. Бігун побажав їм підтримувати СУМ своєю активною участю в діяльності організації.

Кульмінацією вечора був „Віденський вальс" дебютанток зі своїми кавалерами, який підготував хореограф Григорій Момот. На закінчення церемонії кожна дебютантка танцювала вальс з своїм батьком. Вечеря відбувались під звуки музики Славка Галатина.

В окремій кімнаті були зібрані світлини кожного з 50 балів дебютанток. Гості шукали себе та знайомих на світлинах. Зворушливою була мить, коли для загальної світлини викликали кожну жінку чи дівчину, яка дебютувала за останні 50 років. Понад 500 жінок та дівчат вийшли на танцювальний майданчик. Усі разом вони вигукували: „Дебютантки!"

Оркестри „Грім" з Ню-Йорку та „Звук" з Монреалю забезпечили танцювальну музику протягом усього вечора. А традиційна „коломийка" засвідчила юнацький запал кавалерів та вміння дебютанток навіть в елеґантних довгих сукнях виконувати складні елементи українських народних танців.

Проведення балю стало можливим за спонзорської підтримки Федеральної кредитової кооперативи СУМА, Української національної федеральної кредитової спілки, Домівки СУМ у Йонкерсі та Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" Ню-Йорк.

В Організаційному комітеті балю працювали Л. Блага-Татаренко, О. Фіґоль, Дарка і Наталка Горбачевські, Мирон Приймак, Катя Куцина та Оля Загнійна, у Комітеті з відзначення 50-ліття балю дебютанток СУМ – Богдан Гаргай, Геня Кузьмович-Блага та Христина Віліс.

За додатковою інформацією, включно з світлинами та відеозвітами про цю подію можна відвідати сайт СУМ: www.cym.org/us/.

Наступний баль дебютанток відбудеться 14 лютого 2015 року.

Пресфонд „Свободи" за лютий і березень 2014 року

FEBRUARY

$	NAME	LOCATION
50	MYKYTIUK, O	SCARBOROUGH, ON
	SAMOTOWKA, MICHAEL	SHAKER HEIGHTS, OH
45	SAVARYN, PETER	EDMONTON, AB
35	MELECH, VOLODYMYR	TORONTO, ON
30	BARTKIW, ORYSIA	PHILADELPHIA, PA
25	CLOVER, KATHERINE	BROADVIEW HTS, OH
	HLADYSHEVSKY, MYROSLAV	CALGARY, AB
	HOLOWINSKY, NATALIA	SOMERSET, NJ
	KOROPECKYJ, MYKOLA & OKSANA	CATONSVILLE, MD
	SAMOTULKA, DARIA	HILLSBOROUGH, NJ
	SZUL, ANDRIJ	BELLMORE, NY
20	MELNYK, LUBA	ELMHURST, NY
	MURYN, GREGOR	JOHNSON CITY, NY
	SENCHYSHAK, MYRON	ALIQUIPPA, PA
	SKRYBAILO, STEPHAN & MARTA	CHARLOTTESVILLE, VA
	TKACZUK, JAWDOCHA	PHILADELPHIA, PA
	TORIELLI, MARTA	COLONIA, NJ
15	BYKOVSKY, NIKOLAY	HAMLIN, NY
	SHEPKO, ANNA	NEW PALTZ, NY
10	DANCHUK, ANDREW	LIVINGSTON, NJ
	DOLINAY, ALEXANDER	HATBORO, PA
	FESCH, MICHAEL	TUCSON, AZ
	HOLUKA, ALEXANDRA	FLUSHING, NY
	KALMAN, NINA	FORT COLLINS, CO
	KAZEWYCH, ANDREW	WILLIAMSTON, MI
	KOCOPEY, OMELAN	TRENTON, NJ
	LISCHUK, WALTER	SOUTH RIVER, NJ
	SHEVCHUK, MARIA	JERSEY CITY, NJ
	SIMBROWSKY, WILLIAM	ANTIOCH, IL
	SWIECZKOWSKI, HALYNA	BERKELEY SPRINGS, WV
5	BRENYCZ, EWHEN	WHITEHOUSE STA, NJ
	DUDIAK, OLHA	MADISON, WI
	KRYWULYCH, MYROSLAW	AMSTERDAM, NY
	MUZYKA, HARRY	E HANOVER, NJ
	STELMASCHUK, MICHAEL	BALTIMORE, MD
	TROJAN, NADIA	WATERTOWN, CT
	WOZNY, NICHOLAS	CUMBERLAND, RI
TOTAL FOR FEBRUARY: $655		

MARCH

120	LATYSHEVSKY, ALEX & HANNA	SAG HARBOR, NY
100	JAKUBOWYCZ, ALEXANDER & DARIA	BRECKSVILLE, OH
	PEREYMA, MARTA	ARLINGTON, VA
70	MAKAR, EUGENE	MOUNTAINSIDE, NJ
60	MATKOWSKY, STEPHEN	ROCHESTER, NY
50	KUROPAS, BOHDAN & LYDIA	HICKORY, NC
	SERBYN, OLGA	MONTREAL QC,
45	MACIW, CHRYSTYNA	DES-ORMEAUX QC,
40	BOCHNO, MICHAEL	TORONTO, ON
	KRAWCZUK-WELLS, NATALIA	SILVER SPRING, MD
	PLASKON, JUSTYN	LINDEN, NJ
	RUDNYK-M ACKENZIE, ROMANA	LOS ANGELES, CA
35	HARASYMIAK, ANDREI	NEW YORK, NY
30	DOBROWOLSKY, STEFAN	MONTREAL QC,
25	KYFOR, KARPO	NEW YORK, NY
	SALAK, WASYL WILLIAM	NEW HOPE, PA
	SENYK-KOWAL, NADIA	BIRMINGHAM, AL
	ZENECKY, OLGA	YONKERS, NY
20	BANIT, VIRA	ST LEONARD QC,
	BELENDIUK, MICHAEL & LYDIA	NORTH PORT, FL
	BEZUBIAK, ANASTASIA	NORTH FORT MYERS, FL
	HLYNSKY, BORIS	VIENNA, VA
	ILLUK, ZINA	BELLE HARBOR, NY
	JEMETZ, IRENA	WARNERS, NY
	KOBRYN, ATANAS	NORTH PORT, FL
	KOBZIAR, OLHA	NORTH PORT, FL
	KOVACH, WASYL	STRATFORD, CT
	KRAMARCHUK, BOHDAN & LYDIA	CLIFTON, NJ
	KUSIO, THEODORE	NEWINGTON, CT
	SHEVCHUK, WALTER	KENNETT SQUARE, PA
	SOCHAN, IHOR	WOODCLIFF LAKE, NJ
	STELMACH, IHOR	GLASTONBURY, CT
	YASINSKY, TATIANA	SILVER SPRING, MD
	ZAVIYSKY, MARIA	MIAMI BEACH, FL
15	BALTAROWICH, OKSANA	HUNTINGDON VY, PA
10	BEKERSKY, ANNA	UTICA, NY
	KACZMAR, CHRISTINE	MEDIA, PA
	KOLISNYK, ROMAN	TORONTO, ON
	KULYNYCH, NATALIA	BROOKLYN, NY
	LEWYCKYJ, JURIJ	OUTREMONT QC,
	POKINSKY, DARIA	JACKSON HEIGHTS, NY
	SACHARUK, EVA	WENHAM, MA
	SCHEPEL, VALENTINA	SOMERSET, NJ
	SHEREMETA, LUBOMYRA	CHICAGO, IL
	TOMASZCZUK, DANIEL	KANSAS CITY, MO
	WASICZKO, WOLODYMYR	FLEMINGTON, NJ
	WYNNYK, IRENE	HYDE PARK, NY
5	DZIKA, HELENA	SLOATSBURG, NY
	PASTERNAK, ANASTAZIA	AMSTERDAM, NY
	RYBAK, ROMAN	ST PAUL, MN
	SAWCHYN, STEPHANIA	NEW YORK, NY
	SCHWEJKO, LENA	FULLERTON, CA
	SENKO, SONIA	STUART, FL
	ZAPLITNY, JAROSLAW & OLGA	CHICAGO, IL
TOTAL FOR MARCH: $1,410		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи"

Томас Фрідман...

(Закінчення зі стор. 12)

великий маґнетофон та мікрофон. А зараз ви сидите навпроти мене з телефоном. Ви також можете зробити фотографії або зняти відео.

„Smart phone" – дуже важлива річ. Це не персональний комп'ютер, а „дуже персональний комп'ютер". За їх допомогою ми отримуємо все більше можливостей. Якщо би ви не володіли англійською, ви б говорили зі мною українською мовою, а я б слухав за допомогою „Google Translate" і говорив би до вас англійською, а ви могли б почути і зрозуміти мене.

Десять років тому ми змінили персональні комп'ютери на „smart phone", перейшли на безпровідний Інтернет, перейшли до прямого фінансування, кравдсорсінґу та змінили способи передачі даних, пустили в дію „Indiegogo", „Twitter", „Facebook" і перейшли від „Google" до осягнення великих масивів даних.

Це величезний поступ. Якщо все буде добре, ми побачимо навіть більші досягнення в наступні 10 років.

– Як Ви вважаєте, чи залишиться Америка світовим провідником? Чи це буде Китай?

– Це залежить від того, що ми робимо. Я написав свою останню книгу про Америку. Не можна нічого отримати, виставляючи напоказ свої вади, або, навпаки, вважаючи себе надзвичайним. Ми маємо докладати зусиль для досягнення результату.

Я думаю, що чим більш тісним і взаємопов'язаним стає наш світ, тим більшого значення набувають вічні цінності: здоровий глузд, відповідальне батьківство. Зараз відповідальне провідництво, чесний і порядний уряд значать дуже багато.

– Кожна країна хоче мати „чесний і порядний уряд". Як його створити?

– Це називається провідництвом. В деяких країнах провідники та еліта повністю корумповані, зацікавлені лише в розкраданні. Інші країни мають далекоглядну еліту. В останньому числі „The New Yorker" є стаття, в якій порівнюються Курдистан і Багдад. Дуже цікаво, бо політичний аналітик каже про те, що у Багдаді крадуть 80 відс., а країні залишають 20. В Курдистані крадуть 20 відсотків, а країні залишають 80. Якщо порівняти, то Курдистан – красивий, зростаючий, квітучий. Я не кажу, що треба красти 20 відс. замість 80 відс. Красти не треба взагалі.

Тепер давайте згадаємо про Індію та Пакистан. Джавахарлал Неру сказав у 1950-х роках, що найважливішим пріоритетом є розвиток інститутів і технологій. А Пакистан вважав пріоритетом побудувати атомну бомбу, військові бази та клюби офіцерів. І сьогодні ми можемо бачити різницю. Тобто, деяким країнам пощастило, бо вони мають далекоглядних лідерів, а інші страждають через корумповану еліту.

Мені подобається Росія, але я на боці тих, хто намагається побудувати власне майбутнє. Я не з тими, хто приходить й каже, що ви повинні залишатися у сфері нашого впливу.

– Це „реалполітік" епохи Генрі Кісінджера.

– Саме так.

– Ви кажете, що Україні необхідне нове лідерство, але Україні лише 23 роки, а США на 200 років старша.

– Я розумію. Але подумайте про те, що ви вже зробили. Ви за три місяці скинули корумповану диктатуру. Це велике досягнення! Треба ставити питання, „в чому полягає моя сила, а в чому – його слабкість?".

Слабкість Путіна в тому, чого він боїться найбільше. Як я сказав, це не американські танки. Він боїться леґітимної України. А якщо він цього боїться, то це і треба робити: проводити чесні і відкриті вибори, утворити більшість, яка зможе увібрати відповідальних політиків, і розвивати громадянське суспільство, яке буде спостерігати за ними щодня під мікроскопом.

– Чи існує для Росії загроза на кордоні з Китаєм?

– Найбільшим ризиком для Путіна є те, чого він ще не бачить. Знаєте, чого він не бачить? Він не помічає 23-річного випускника інженерного факультету Московського університету, який вже вирішив їхати в Силіконову долину, тому що він дивиться на сьогоднішню Росію і розуміє, що тут в нього немає майбутнього.

– З вашого досвіду „Арабської весни", як довго триває вікно можливостей після революції?

– Гарне запитання. З одного боку, часового обмеження немає. Але з іншого, є енергія, яку треба реалізувати, поки вона найпотужніша. Саме через це ви маєте зараз провести чесні вибори. Подивіться на Туніс. Або подивіться на Польщу. 25 років тому в неї були величезні проблеми. І подивіться, що вони зробили за ці 25 років! Це ж ваші сусіди. Також позитивні зміни відбулися у Хорватії. Невже поляки кращі від українців? Невже розумніші? У вас є досить часу для того, щоб розпочати зміни. Так, ви можете скласти руки і сказати, що це неможливо, і це стане вашою реальністю. Але ви можете сказати самі собі, що ви можете зробити це – і справді домогтися цього.

(„Українська правда")

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 24 квітня 2014 року відійшла у вічність наша дорога Мама, Бабця, Прабабця і Тета

св. п.

Мирослава Бурачинська

з дому Вишницька

народжена 20 січня 1923 року у Станиславові, Україна.

Залишила у смутку:
синів - Бориса з дружиною Оксаною
- Андрія з дружиною Лялею
внуків - Марка з дружиною Наталією, Діяну з чоловіком Марком, Андрія з дружиною Elizabeth, Ерика з дружиною Христиною, Дениса з дружиною Стефанією та Адріяну з чоловіком Drew
правнуків - Андрійка, Александру, Мію і Віру.

Похорон відбувся в понеділок, 28 квітня 2014 року з церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 20 лютого 2014 року відійшов у вічнісь, проживши 96 років

св. п.

Петро Лагола

вдівець по св. п. Соні, народжений у 1917 році в м. Переволочно, Україна.

Після Другої світової війни з родиною прибув до США та поселилися в Толідо, Огайо. Після смерти дружини П. Лагола переїхав до Бродвю-Гайтс, Огайо.

Петро дуже цікавився Україною та підтримував багато організацій та акцій.

У смутку залишилися:
донька - Ірена Лагола Wallace з чоловікім James
внуки - Larysa (Steve) Gradeck, Maria (Nicholas) Kazmaier, and Sonia
правнуки - Eli, Madeline and Amelia Kazmaier

Похорон відбувся 24 лютого 2014 року з Української католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо, а відтак на цвинтарі Покрова Пресвятої Богородиці.

Вічна Йому пам'ять!